

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. október 31.
(OR. en)

14223/22

Intézményközi referenciaszám:
2022/0345(COD)

ENV 1088
SAN 580
COMPET 848
CONSUM 274
AGRI 596
CODEC 1634

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2022. október 27.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2022) 541 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a települési szennyvíz kezeléséről (átdolgozás)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2022) 541 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2022) 541 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2022.10.26.
COM(2022) 541 final

2022/0345 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a települési szennyvíz kezeléséről (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2022) 541 final} - {SWD(2022) 541 final} - {SWD(2022) 544 final}

TARTALOMJEGYZÉK

INDOKOLÁS.....	2
1. A JAVASLAT HÁTTERE	2
2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG	5
3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI	6
4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK.....	12
5. EGYÉB ELEMÉK	12

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelvet¹ 1991-ben fogadták el. Az irányelv célja „a környezet megóvása a települési forrásokból és meghatározott iparágakból származó szennyvízkibocsátások káros hatásaitól”. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2 000-nél több lakosú agglomerációk szennyvizét az uniós minimumszabályoknak megfelelően gyűjtsék össze és kezeljék. A tagállamoknak az irányelvben foglalt kritériumok alapján „érzékeny területeket” is ki kell jelölniük, amelyek esetében szigorúbb előírások és határidők alkalmazandók. Emellett a tagállamoknak két évente jelentést kell tenniük az irányelv végrehajtásáról. Ezeket az információkat a Bizottság két évente jelentésekben teszi közzé.

2019-ben lezárult az irányelv mélyreható REFIT-értékelése (a továbbiakban: értékelés)², amely megerősítette, hogy az irányelv végrehajtása a szennyezőanyag-kibocsátás jelentős csökkenését eredményezte. EU-szerte mintegy 22 000 város szennyvizét – ami mintegy 520 millió lakosegyenérték (LE)³ szennyezésének felel meg – központosított rendszerekben kezelik. Az uniós tavak, folyók és tengerek minőségére gyakorolt hatások láthatók és kézzelfoghatók.

Az irányelv hatékonyságának egyik kulcsa a követelményei egyszerűségében rejlik, ez ugyanis megkönnyíti a jogérvényesítést. Az Unióban jelenleg a szennyvíz 98 %-át megfelelően gyűjtik és 92 %-át megfelelően kezelik, csupán néhány tagállamnak okoz még mindig nehézséget a teljes megfelelés elérése. Az uniós finanszírozás révén a tagállamok jelentős támogatásban részesülnek a szükséges beruházások megvalósításához. Unió-szerte évente átlagosan 2 milliárd eurót fordítanak a vízellátásra és a szanitációra irányuló beruházásokra. Az értékelés szerint a végrehajtást és a pénzügyi támogatást ötvöző megközelítés megtérült, és hozzájárult **az irányelvnek való egyre magasabb szintű megfelelés** biztosításához.

A szennyvíztisztító telepeket főként (60 %) állami, az illetékes hatóságok tulajdonában álló vállalatok üzemeltetik. Ugyanakkor az üzemeltetők lehetnek az illetékes hatóságok által megbízott magánvállalkozások vagy egyes társaságok is. Egy úgynevezett „kötött” piac részét képezik, mivel a nyilvános hálózathoz csatlakozó személyeknek és vállalkozásoknak nem áll módjukban üzemeltetőt választani. Mind az értékelés, mind a konzultációs folyamat megerősítette, hogy az ágazat megfelelően reagál a jogi követelményekre.

Az értékelés a fennmaradó kihívások három fő csoportját azonosította, amelyek alapul szolgáltak a hatásvizsgálat problémáinak meghatározásához:

1. Települési forrásokból származó fennmaradó szennyezés: Az irányelv a háztartási forrásokból származó, központosított létesítményekben gyűjtött és kezelt szennyezésre

¹ HL L 135., 1991.5.30.

² Bizottsági szolgálati munkadokumentum – A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv értékelése (SWD(2019) 700).

³ A szennyezés mérésére szolgáló standard mértékegység a „lakosegyenérték” (LE), ami az egy személy által egy nap alatt kibocsátott átlagos szennyezést adja meg. Az uniós polgároktól származó kibocsátások mellett a központosított szennyvízkezelő létesítmények a kkv-k nyilvános gyűjtőhálózatokhoz kapcsolódó szennyvizét is kezelik.

összpontosít. Kevesebb figyelmet fordít a települési szennyezés egyéb, mára meghatározóvá vált forrásaira (2 000 LE alatti kisebb városok, decentralizált létesítmények, esővízből származó szennyezés). Az egyes szennyező anyagok kezelésére vonatkozó határértékek az 1991 óta bekövetkezett műszaki fejlődés okán elavultnak számítanak, és olyan új szennyező anyagok jelentek meg, mint a mikroműanyagok és a mikroszennyező anyagok, amelyek környezeti, illetve népegészségügyi szempontból már igen alacsony koncentrációban károsak lehetnek.

2. Az irányelv összehangolása az európai zöld megállapodással⁴: Az irányelv elfogadása óta új társadalmi kihívások jelentek meg. Az európai zöld megállapodás ambiciózus szakpolitikai célkitűzéseket határoz meg az éghajlatváltozás elleni küzdelem, az uniós gazdaság körforgásos jellegének fokozása és a környezetkárosodás mérséklése érdekében. A szennyvízágazatban a következők érdekében van szükség további erőfeszítésekre: az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentése (34,45 millió tonna CO₂e/év – a teljes uniós kibocsátás mintegy 0,86 %-a), az energiafogyasztás csökkentése (a teljes uniós energiafelhasználás mintegy 0,8 %-a), a körforgásos jelleg fokozása az iszapkezelés javításával (nevezetesen a nitrogén, a foszfor és az esetlegesen értékes szerves anyagok hatékonyabb visszanyerése révén), valamint a kezelt víz biztonságos újrafelhasználásának növelése.

3. Elégtelen és egyenlőtlen irányítás: Az értékelés és egyes OECD-tanulmányok rávilágítottak arra, hogy a különböző üzemeltetők teljesítményének és átláthatóságának szintje tekintetében jelentős eltérések vannak. A Számvevőszék egyik jelentése⁵ azt is kiemelte, hogy a „szennyező fizet” elvet nem alkalmazzák megfelelően. A nyomkövetési és jelentéstételi módszereket tovább lehetne javítani, elsősorban a digitalizáció révén. Végezetül a közelmúltbeli Covid19-válság megmutatta, hogy a szennyvíz népegészségügyi szempontból rendkívül naprakész és megbízható forrása a hasznos információknak, feltéve, hogy az egészségügyért és a szennyvízkezelésért felelős illetékes hatóságokat megfelelően koordinálják.

Az irányelv felülvizsgálata a levegőre, a vízre és a talajra vonatkozó szennyezőanyag-mentességi cselekvési terv egyik teljesítendő célkitűzése. A felülvizsgálat fő célja, hogy a fent említett kihívásokat költséghatékony módon kezelje amellet, hogy az irányelv a megfelelő végrehajtás és a benne foglalt követelmények érvényre juttatása érdekében a lehető legnagyobb mértékben megőrizze egyszerűségét.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv felülvizsgálata várhatóan tovább csökkenti a települési forrásokból származó szennyezéskibocsátást. Ebben az értelemben közvetlenül kapcsolódik a felszíni és a felszín alatti víztestekben előforduló szennyező anyagok elfogadható szintjét szabályozó víz-keretirányelv⁶ két külön irányelvében, azaz a környezetminőségi előírásokról szóló irányelvben⁷ és a felszín alatti vizekről szóló irányelvben⁸ foglalt szennyező anyagok jegyzékének felülvizsgálatához. A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv felülvizsgálata kedvező hatással lesz a tengervédelmi

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ 12/2021. sz. különjelentés: *A „szennyező fizet” elv alkalmazása következtelen az Unió környezetvédelmi politikáiban és fellépésében.*

⁶ HL L 327., 2000.12.22.

⁷ HL L 348., 2008.12.24.

⁸ HL L 372., 2006.12.27.

stratégiáról szóló keretirányelv⁹ jövőbeli felülvizsgálatára, csakúgy mint a fürdővíz-minőségi irányelv¹⁰ felülvizsgálatára. Kapcsolódik továbbá az ipari kibocsátásokról szóló irányelv¹¹ felülvizsgálatához és az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartásról szóló rendelet¹² kapcsolódó felülvizsgálatához, mivel egyes ipari kibocsátások gyűjtése nyilvános gyűjtőhálózatokon keresztül történik. A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv felülvizsgálatának részét képezi az elsősorban gyógyszerek és tápláléktermékek használatából származó mikroszennyező anyagok további csökkentése, ami hozzá fog járulni a vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia és a gyógyszerstratégia¹³ megfelelő végrehajtásához is.

A körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv¹⁴ egyértelműen jelzi, hogy a települési szennyvíz ágazatának szorosabban be kell épülnie a körforgásos gazdaságba. Ez különösen fontos a szennyvíziszapról szóló irányelv¹⁵ esetében, amely szabályozza a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználását, és hatással van a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó uniós talajvédelmi stratégiában bejelentett talajegészségi javaslatra.

Közvetlen kapcsolat áll fenn a biodiverzitási stratégiával, mivel a vízszennyezés csökkentése közvetlenül gyakorol kedvező hatást az ökoszisztémákra. A zöld városokat célzó – például a természet helyreállításáról szóló rendeletből¹⁶ eredő – intézkedések mellett, hogy jó élőhelyet teremthetnek a beporzók, a madarak és más fajok számára, közvetlenül hozzájárulhatnak az esővíz és az annak nyomán keletkező szennyezés ellenőrzéséhez is, miközben javítják az általános életminőséget. A vízminőség és a vízmennyiség urbanizált környezetben belüli jobb kezelése szintén hozzájárul majd az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.

• **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az újonnan kialakult geopolitikai környezet megköveteli, hogy az EU drasztikusan felgyorsítsa a tiszta energiára való átállást annak érdekében, hogy véget vessen a megbízhatatlan beszállítóktól és az ingadozó fosszilis tüzelőanyagoktól való függőségének. A REPowerEU terv¹⁷ célkitűzéseivel és a megújulóenergia-irányelvet módosító, a szennyvíztisztító létesítményeket már „megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmas célterületekként” meghatározó 2022. évi jogalkotási javaslattal (COM(2022) 222) összhangban az irányelv felülvizsgálata várhatóan közvetlenül hozzájárul majd ezekhez a célkitűzésekhez azáltal, hogy egyértelmű és mérhető célkitűzést határoz meg a szennyvízkezelési ágazat energiasemlegességének 2040-ig történő elérésére vonatkozóan. Az e tekintetben élen járó tagállamok tapasztalatai azt mutatják, hogy mindez az energiahatékonyság javítását célzó, az energiahatékonyság elsődlegességének elvével összhangban lévő intézkedések kombinációjával, valamint a megújuló energiaforrások, különösen az iszaptól előállított, a földgázimport kiváltására alkalmas biogáz előállításával teljesíthető.

⁹ HL L 164., 2008.6.25.

¹⁰ HL L 64., 2006.3.4.

¹¹ HL L 334., 2010.12.17.

¹² HL L 33., 2006.2.4.

¹³ COM(2020) 761 final.

¹⁴ COM(2020) 98 final.

¹⁵ HL L 181., 1986.7.4.

¹⁶ COM(2022) 304 final.

¹⁷ COM(2022) 108 final.

E célkitűzés teljes mértékben összhangban áll az uniós klímasemlegességi célkitűzéssel, amelyet az európai klímarendelet¹⁸ és a közös kötelezettségvállalási rendelet¹⁹ együttesen határoz meg, és amely előírja, hogy a tagállamok nemzeti célkitűzéseiknek megfelelően csökkentsék a kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívüli ágazatokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásaikat. Összhangban van továbbá az energiahatékonysági irányelv²⁰ átdolgozására irányuló közelmúltbeli javaslattal – amely az összes közintézmény energiafogyasztását illetően 1,7 %-os éves szintű csökkentési célértéket irányoz elő –, a megújulóenergia-irányelv (RED II)²¹ felülvizsgálatára irányuló 2021. évi javaslattal, valamint a REPowerEU tervvel, amely 2030-ra 45 %-ra emeli a megújuló energia részarányára vonatkozó célértéket. A kezdeményezés hozzájárulhat a REPowerEU terv azon célkitűzéséhez is, hogy 2030-ig Unió-szerte 35 milliárd köbméterre növekedjen a biometán-termelés, valamint [a metánkibocsátás csökkentéséről szóló rendeletre irányuló 2021. évi bizottsági javaslatához \(COM\(2021\) 805\)](#) is.

Ezen irányelv felülvizsgálata teljes mértékben összhangban van az Európa jövőjéről szóló konferencia végleges javaslataival, különösen a szennyezés kezelésére vonatkozó javaslatokkal, konkrétabban „A vízforrások védelme, valamint a folyók és az óceánok szennyezése elleni fellépés, többek között a mikroműanyag-szennyezés kutatása és az ellene folytatott küzdelem révén” témakörben született 2.7. javaslattal.

Végezetül ez a javaslat közvetlenül hozzá fog járulni a szociális jogok európai pillérének²² 20. elvéhez. Az EU elkötelezett továbbá a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend és annak fenntartható fejlődési céljai mellett, amelyek közül a 6. fenntartható fejlődési cél mindenki számára biztosítani kívánja a higiénias létesítményekhez való megfelelő és méltányos hozzáférést.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A települési szennyvíz kezeléséről szóló hatályos irányelv az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ)²³ 192. cikkének (1) bekezdésén alapul, amely kimondja, hogy *az Unió környezetpolitikájának célja a magas szintű védelem, figyelembe véve az Unió különböző régióinak helyzetében mutatkozó különbségeket. Ez a politika az elővigyázatosság és a megelőzés elvén, a környezeti károk elsődlegesen a forrásuknál történő elhárításának elvén, valamint a „szennyező fizet”-elven alapul.* A szennyvízkezelés területén ezért e kulcsfontosságú rendelkezéseknek megfelelően és a tagállamokkal megosztott hatáskör fényében kell intézkedéseket hozni. Ez azt jelenti, hogy az EU csak a szükségesség, a szubszidiaritás és az arányosság elvének kellő figyelembevételével alkothat jogszabályokat.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az uniós fellépés továbbra is alapvető ahhoz, hogy az uniós lakosok élvezhessék a folyók, tavak, felszín alatti vizek és tengerek jobb vízminőségét. Mivel az uniós víztestek 60 %-a országhatáron átnyúlik, mindenhol azonos szintű és azonosan ütemezett védelmet kell

¹⁸ HL L 243., 2021.7.9.

¹⁹ HL L 156., 2018.6.19.

²⁰ HL L 315., 2012.11.14.

²¹ COM(2021) 557 final.

²² COM(2021) 102 final.

²³ HL C 326., 2012.10.26.

biztosítani ahhoz, hogy el lehessen kerülni annak kockázatát, hogy egyes tagállamok erőfeszítéseit aláássa más tagállamok előrehaladásának hiánya. Az értékelés kimutatta, hogy a legtöbb tagállamban az irányelv volt az egyetlen mozgatórugó a szükséges infrastruktúrába való beruházáshoz.

Az értékelés azt is megerősítette, hogy az uniós fellépés révén valamennyi tagállamban biztosítható a **környezet és az emberi egészség azonos szintű védelme**. A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv végrehajtásának elmúlt 30 évében a fürdőhelyek (idegenforgalom és szabadidős tevékenységek), az ivóvíz előállításához használt nyersvíz és általában a víztestek minősége vagy változatlan maradt, vagy számos esetben javult. A közelmúltbeli Covid19-világjárvány rámutatott, hogy a vírus terjedése tekintetében a tagállamok kölcsönösen függenek egymástól. A szennyvízben előforduló kóroki tényezők hatékony, gyors és összehangolt nyomon követésének biztosítása az egész EU számára előnyös lehet. Harmonizált és integrált uniós fellépés hiányában csak néhány – valószínűleg a legfejlettebb – tagállamban lenne lehetőség az új vírustípusok nyomon követésére és a szennyvíz egyéb releváns **egészségügyi paramétereinek** felügyeletére.

Javítani kell a **higiénias létesítményekhez** való hozzáférést, hogy azok minden uniós lakos számára elérhetők legyenek. Hasonlóképpen mindenki számára egyenlő **hozzáférést kell biztosítani bizonyos alapvető információkhoz** (a szennyvíztisztító telepek gazdasági és környezeti teljesítményére vonatkozóan). Minden tagállamnak szembe kell néznie az **éghajlatváltozás** következményeivel, és ez különösen igaz a hidrológiai rendszereik összefüggésében. A csapadékeloszlás megváltozott, ami – az áradásokon túl – növeli a kezeletlen esővíz (záporvíz túlfolyás és városi lefolyás) okozta szennyezés kockázatát. Hasonlóképpen, az új szennyező anyagok, például a mikroszennyező anyagok és a mikroműanyagok minden tagállamban jelen vannak. Ugyanez a helyzet a települési forrásokból származó fennmaradó terhelések többsége esetében is, amelyek valamennyi tagállamban hatással vannak a vízminőségre. Emellett az azonosított problémák kiváltó okai tagállamonként nagyon hasonlóak.

Végezetül az értékelés kimutatta, hogy az uniós szabványok kulcsfontosságú mozgatórugói a globálisan is **versenyképes uniós vízipar** fejlődésének. Az irányelv elfogadása óta a szennyvízkezelés területén több, a világ élvonalába tartozó vállalatot hoztak létre, amelyek szolgáltatásaikat világszerte exportálják. Az uniós szabványok további korszerűsítése – például a mikroszennyező anyagokra és az energiafelhasználásra vonatkozó új követelmények révén – ösztönöznék az **innovációt** és végső soron a **méretgazdaságosságot**.

• **Arányosság**

Az előnyben részesített alternatíva egy **arányos intézkedéscsomag**, amely az összes lehetőség közül a **legjobb ár-érték arányt** képviseli (további részletekért lásd a hatásvizsgálat 7.1. szakaszát). Az optimális megoldást körültekintően választották ki, és a következőkön alapul:

- a költség-haszon elemzés (illetve a mikroszennyező anyagok esetében a költséghatékonysági elemzés, mivel nem áll rendelkezésre megbízható módszer a pénzben kifejezett előnyök megállapítására): **a pénzben kifejezett előnyök valamennyi tagállam esetében szisztematikusan magasabbak, mint az előnyben részesített alternatíva egyes intézkedéseinek költségei;**
- **az adminisztratív terhek csökkentése és a végrehajthatóság:** azáltal, hogy az alternatíva csak korlátozott számú létesítményt és agglomerációt érint, az adminisztratív terhek arányos szinten tartása és a magas szintű

végrehajthatóság biztosítása mellett jelentős eredmények érhetők el az olyan kulcsfontosságú paraméterek tekintetében, mint a szennyezéscsökkentés, az energiafelhasználás és az ÜHG-kibocsátás;

- **kockázatalapú megközelítés** bevezetése a legtöbb javasolt intézkedés esetében, ami segít biztosítani, hogy a beruházásokra ott kerüljön sor, ahol szükség van rájuk.

Annak érdekében, hogy szükség esetén optimális helyi szintű megoldásokat lehessen alkalmazni, kellő mozgástér marad a nemzeti vagy helyi hatóságoknál. Ez a helyzet például az energiasemlegességi célkitűzés elérése vagy az esővízből származó kibocsátások integrált vízgazdálkodási tervek révén történő csökkentése esetében.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A kezdeményezés célja az irányelv átdolgozásával érhető el leghatékonyabban, amely – amint azt a REFIT-értékelés is kiemelte – a legmegfelelőbb jogi eszköz a települési szennyvíz összegyűjtésének és kezelésének szabályozására.

Az irányelvek azt követelik meg a tagállamoktól, hogy a kitűzött célokat elérjék, és az intézkedést nemzeti anyagi jogi és eljárási jogi rendszerükbe átültessék. E megközelítés nagyobb szabadságot biztosít a tagállamoknak az uniós intézkedések végrehajtásakor, mint egy rendelet, hiszen a tagállamok így megválaszthatják az irányelvben foglalt intézkedések végrehajtásának legmegfelelőbb eszközeit.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv REFIT-értékelésére 2019-ben került sor. Az értékelésben azonosított három fő kihíváson felül (lásd fent) a hatékonysáértékelés azt mutatta, hogy az irányelv **eredményesen csökkentette** a települési pontszerű forrásokból (háztartási/települési szennyvíz és hasonló ipari szennyezés) származó **célzott szennyező anyagok jelentette terhelést**. A kezelt szennyvíz biokémiai oxigénigénye, nitrogén- és foszforterhelése 1990 és 2014 között Unió-szerte 61 %-kal, 32 %-kal, illetve 44 %-kal csökkent. Ez egyértelműen javította az uniós víztestek minőségét.

A koherencia értékelése szerint az irányelvet összességében belső koherencia jellemzi. A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv összességében szinergiában van más uniós jogszabályokkal, és erőteljesen hozzájárul a **víz-keretirányelv**, a **fürdővíz-minőségi irányelv** és az **ivóvíz-irányelv**²⁴ célkitűzéseinek eléréséhez. Korlátozott mértékű átfedéseket azonosítottak a tekintetben, hogy az ipari kibocsátásokról szóló irányelvvel összevetve mely tevékenységek tartoznak a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv hatálya alá. Általánosságban nem merültek fel problémák az újabb uniós szakpolitikákkal való koherencia terén; azonban adódhatnak lehetőségek a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv, valamint az éghajlat- és energiapolitika közötti összhang javítására.

²⁴

HL L 435., 2020.12.23.

A relevancia és a hatékonyság elemzése rámutatott, hogy a beavatkozásokra változatlanul szükség van, nem utolsósorban azért, mert a nem megfelelően kezelt vagy kezeletlen települési szennyvíz továbbra is az egyik fő oka annak, hogy az uniós vizek nem érik el a víz-keretirányelv szerinti legalább jó állapotot. Emellett a tudományos közösséget, a politikai döntéshozókat és a közvéleményt egyre intenzívebben foglalkoztatja az **új szennyező anyagok**, többek között a mikroszennyező anyagok, például a gyógyszerek és a mikroműanyagok víztestekben való előfordulására utaló egyre több bizonyíték.

Ami a körforgásos gazdaságban rejlő lehetőségeket illeti, a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv rendelkezései korlátozottak a szennyvíz és az iszap újrafelhasználására, illetve az értékes összetevők visszanyerésére vonatkozóan. Ezeket soha nem hajtották végre következetesen, részben a szigorú uniós szintű harmonizált szabványok hiánya és az emberi egészséget érintő potenciális kockázatok miatt.

Az uniós hozzáadott érték értékelése során – amely magában foglalta annak vizsgálatát is, hogy a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv megfelel-e a szubszidiaritás elvének – az érdekelt felek széles köre elismerte, hogy az irányelvre továbbra is szükség van, és visszavonása negatív hatásokkal járna. Az irányelv a határokon átnyúló uniós vízmedencék mintegy 60 %-ának nyújt védelmet a szennyvízkibocsátás káros hatásaival szemben. Végezetül az értékelés számos lehetőséget azonosított az egyszerűsítésre és a digitalizáció jobb kiaknázására, és ezek az irányelv felülvizsgálatában is megjelentek.

Az értékelést a Szabályozói Ellenőrzési Testület javaslatai (2019. július 17-i vélemény) nyomán átdolgozták, különösen az egyes tagállamok megfelelési nehézségei mögött meghúzódó fő okok, az uniós vizek minőségét befolyásoló tágabb összefüggések, valamint az új szennyező anyagok kezelésének fontossága tekintetében. A következtetéseket megerősítették, és további részletekkel egészítették ki az egyes tagállamok helyzetét illetően.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Az értékelés, majd a hatásvizsgálat mélyreható konzultációs folyamat tárgyát képezte, amely a konzultációs stratégiában meghatározott különféle konzultációs tevékenységeket foglalta magában. Az érdekelt felekkel folytatott konzultációra kiválasztott módszerek egyrészt félig strukturált interjúkból, interaktív műhelyfoglalkozásokból és széles körű online nyilvános konzultációból álltak, amelyek célja az érdekelt felek széles körének elérése volt különböző témákban, másrészt írásbeli konzultációra is sor került a modellezéshez szükséges tényszerű információk és feltételezések összegyűjtése érdekében. Az érdekelt felek zárókonferenciáján összegyűjtötték a Bizottság által javasolt különböző szakpolitikai alternatívákkal kapcsolatos véleményeket.

Az online nyilvános konzultáció 12 hétig, 2021. április 28. és július 21. között zajlott. Összesen 285 válasz és 57 állásfoglalás érkezett. Az online nyilvános konzultáció során a válaszadók szennyvízszennyezéssel kapcsolatos problémákról és e problémák lehető legjobb kezeléséről alkotott véleményét gyűjtötték össze. A kérdéseket úgy állították össze, hogy a válaszadók az állításokat vagy a javasolt intézkedéseket egy egytől (egyáltalán nem ért egyet/legkevesébé hatékony) ötig (teljes mértékben egyetért/leghatékonyabb) terjedő skálán értékelték.

A tagállamokkal több alkalommal is konzultáltak. A tagállami szakértőkkel tartott külön találkozó már a folyamat kezdetén segített azonosítani a bevált gyakorlatokat és a lehetséges alternatívákat. Ezt 2020-ban az egyes tagállamokkal folytatott külön konzultáció egészítette ki, amelynek célja egy szilárd kiindulási alap kialakítása volt (lásd alább). Emellett 2021-ben négy online tematikus munkaértekezletet tartottak a következőkről: i. nyomon követés és jelentéstétel; ii. szennyvíz és iszap; iii. költségek és hasznok; és iv. integrált vízmegfigyelés.

Az érdekelt felek 2021. október 26-i virtuális zárókonferenciáján bemutatták a főbb alternatívákat és a hatásvizsgálat előzetes eredményeit (a konferencián 27 tagállamból 226 szervezet képviselőjében 312 résztvevő vett részt).

Összességében az érdekelt felek között széles körű egyetértés alakult ki az irányelv felülvizsgálatának és korszerűsítésének szükségességét, valamint a hatásvizsgálatban szereplő elemzés során figyelembe veendő főbb alternatívákat illetően. Az előnyben részesített alternatíva szerinti intézkedéseket az érdekelt felek összességében megfelelően támogatják, a felmerült lehetőségektől és az érdekelt felek adott csoportjaitól függően árnyalatnyi eltérésekkel.

Az érdekelt felek körében például széles körű egyetértés alakult ki azzal kapcsolatban, hogy foglalkozni kell a szennyvízből származó mikroszennyező anyagok kérdésével. Néhány (vegyipari és gyógyszeripari) üzleti érdekelt fél kivételével valamennyi érdekelt fél – beleértve a vízzel foglalkozó vállalkozásokat is – támogatta a mikroszennyező anyagok eltávolítására vonatkozó követelményt. A legtöbb érdekelt fél hangsúlyozta a forrásnál megteendő intézkedések fontosságát, valamint azt is, hogy hatékonyabban kell alkalmazni a „szennyező fizet” elvet azáltal, hogy a gyártókra kell hárítani a mikroszennyező anyagok kezeléséhez szükséges további eljárások költségeiért való pénzügyi felelősséget. A kiterjesztett gyártói felelősségre vonatkozó megközelítést az érdekelt felek többsége széles körben támogatta, kivéve a gyógyszer- és vegyipart, amelyek általában nem támogatják ezt a rendszert. Ezt elsősorban azzal indokolják, hogy a pénzügyi felelősséget vagy meg kell osztani a lánc valamennyi szereplője között (az ipartól a fogyasztókig terjedően) vagy pedig a hatóságokra kell hárítani.

Az energetikai auditok széles körű támogatást kaptak, míg az energiasemlegességre vonatkozó uniós célkitűzéseket és célértékeket a tagállamok, illetve a helyi hatóságok kevésbé támogatták, mint más érdekelt felek. További visszajelzéseik alapján a vízügyi ágazat legjelentősebb képviselői hajlandóságot mutatnak arra, hogy az energia- és klímasemlegességi célértékeket a jelentésben előirányozottnál rövidebb határidővel (2030) tűzzék ki. A legfejlettebb tagállamok egyértelműen támogatták az általuk alkalmazott célértékhez hasonló uniós szintű célértéket. Végezetül az érdekelt felek bizonyos szempontok, például az eutrofizáció által érintett „érzékeny” területek kijelölésére vonatkozó kritériumok pontosítását is kérték.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció mellett az alábbi fő információforrásokat használták fel a hatásvizsgálat elkészítéséhez:

A JRC által kidolgozott modellek: A JRC évek óta foglalkozik azzal, hogy a vízminőségre és -mennyiségre vonatkozóan uniós modelleket dolgozzon ki. Ezeket a modelleket hozzáigazították az értékeléssel és a hatásvizsgálattal kapcsolatos szakpolitikai kérdésekhez.

Ad hoc szakértőkkel folytatott konzultáció: a JRC és a Környezetvédelmi Főigazgatóság (DG ENV) vezetésével egy szakértői minikonzorciummal is konzultáltak konkrét szakpolitikai kérdésekről (egyedi vagy más megfelelő rendszerek, antimikrobiális rezisztencia, kombinált szennyvízcsatorna-túlfolyások és városi lefolyás, tápanyagok, mikroműanyagok és üvegházhatásúgáz-kibocsátás). Minden egyes kérdésről jelentés készült, amelyet közvetlenül felhasználtak a hatásvizsgálatban vagy a JRC-modell kiigazítására. Az elkövetkező hónapokban várhatóan az összes jelentést közzéteszik.

A **Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD)** támogatása: A Környezetvédelmi Főigazgatóság együttműködött az OECD-vel a hatásvizsgálathoz kapcsolódó, az előnyökre vonatkozó módszertan kidolgozásában. Az OECD több jelentést is készített a REFIT-értékelés alátámasztására. Ezen túlmenően az OECD elemezte az átláthatósággal és az irányítással kapcsolatos kérdéseket.

A tagállamokkal folytatott részletes konzultáció: 2020-ban minden tagállammal külön konzultációt szerveztek, hogy szilárd alapforgatókönyvet dolgozzanak ki, és bizonyítékokat gyűjtsenek a bevált gyakorlatokról. Minden ország esetében a JRC modellezéssel összefüggésben használni kívánt hipotézise szerint előre kitöltött adatlapból indultak ki. E konzultáció során valamennyi tagállam ad-hoc észrevételeket tett.

A hatásvizsgálat alátámasztására két támogatási szerződést ítélték oda **külső tanácsadóknak**: az egyiket az általános hatásvizsgálatra, a másikat pedig a mikroszennyező anyagokra vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer megvalósíthatóságára.

- **Hatásvizsgálat**

Hatásvizsgálat készült. Az összefoglaló és a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2022. június 3-i kedvező véleménye a következő linken érhető el: [A Bizottság dokumentum-nyilvántartása \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=CELEX%3A52022D0001)

Az értékelés során felmerült egyes problémákhoz kapcsolódóan a tagállamokban alkalmazott bevált gyakorlatok, valamint az érdekelt felekkel folytatott részletes konzultációk alapján azonosították a szakpolitikai alternatívákat. Az érdekelt felek által nem támogatott és a nehezen végrehajtható lehetőségeket már korai szakaszban elvetették. Különböző ambíciószinteket dolgoztak ki az alacsony ambíciószinttől (csak a nagyobb létesítményekre alkalmazott intézkedések) a kockázatalapú megközelítést használó köztes ambíciószinten át (csak környezeti vagy népegészségügyi kockázat esetén hozott intézkedések) a magas ambíciószintig (ugyanazon intézkedések, de a kisebb létesítményekre is alkalmazva)²⁵.

Egyes kérdésekben a konzultáció rámutatott, hogy a lehetőségek korlátozottak – például a nem központosított létesítmények (azaz egyedi vagy más megfelelő rendszerek), az átláthatóság és az egészségügyi paraméterek nyomon követése esetében. Más problémák (a heves esőzések hatásai, vagy az energiaszennyezés) esetében a szubszidiaritás elvével összhangban elegendő rugalmasságot hagytak ahhoz, hogy a helyi szinten legköltséghatékonyabb megoldásokat lehessen alkalmazni.

Az egyes alternatívák hatásait a JRC által korábban kidolgozott és a REFIT-értékelésben is használt modell segítségével értékelték. Viszonyítási alapként kidolgoztak egy **alapforgatókönyvet** (amely a hatályos irányelvnek való teljes megfelelést, egyes tagállamok esetében pedig további határidőket feltételez) és egy **maximális megvalósítható forgatókönyvet**.

Az előnyben részesített alternatíva kiválasztása minden probléma esetében több kritérium alapján történt: költség/haszon, költség/hatékonyság, az európai zöld megállapodás célkitűzéseire való hozzájárulás, a vízszennyezés-csökkentés mértéke, végrehajthatóság és

²⁵ „Nagyobb” létesítményeknek a 100 000 LE felettieket tekintették, figyelembe véve, hogy a keletkezett terhelés 46 %-át viszonylag kevés (974) „nagyobb” létesítmény kezeli. További küszöbérték a 10 000 LE, mivel a terhelés 81 %-át 7 527 10 000 LE feletti létesítmény kezeli.

az adminisztratív terhek csökkentése. Az előnyben részesített alternatíva egy **arányos intézkedéscsomag**, amely az összes lehetőség közül a **legjobb ár-érték arányt** képviseli.

A következő főbb intézkedéseket 2040-ig fokozatosan vezetik be.

Az irányelv **hatályát** kiterjesztik az **1 000 LE feletti** agglomerációkra.

A decentralizált létesítményekre (**egyedi vagy más megfelelő rendszerekre**) vonatkozóan **új szabványok kerülnek kidolgozásra**, míg a tagállamoknak **hatékony ellenőrzést** kell bevezetniük e létesítmények tekintetében.

Az esővíz okozta szennyezés csökkentése érdekében a tagállamoknak **integrált vízgazdálkodási terveket** kell kidolgozniuk és végrehajtaniuk minden olyan nagy, illetve 10 000 LE feletti agglomerációban, ahol környezeti kockázat áll fenn. Elsőbbséget élveznek a **megelőző intézkedések**, többek között a zöld infrastruktúrák, valamint a meglévő gyűjtési, tárolási és kezelési rendszerek **optimalizálása** a digitalizáció egyértelműen meghatározott szabványokon és előírásokon alapuló jobb kihasználása révén.

A nitrogén és a foszfor kezelésére vonatkozó **szigorúbb határértékekkel** tovább csökken a tápanyag-kibocsátás. Ezeket az új szabványokat szisztematikusan alkalmazni fogják az összes nagyobb, 100 000 LE feletti létesítményre, de minden olyan 10 000 LE feletti létesítményre is, amely olyan területen helyezkedik el, ahol az eutrofizáció továbbra is problémát jelent.

Új határértékeket állapítanak meg a **további kezelést igénylő mikroszennyező anyagokra** vonatkozóan. Ezt először az összes nagy létesítményben vezetnék be, majd minden olyan 10 000 LE feletti létesítményben, amely esetében egyértelmű és egyszerű kritériumok alapján környezeti vagy népegészségügyi kockázat áll fenn.

A gyógyszerekre és a testápolási termékekre – a káros mikroszennyező anyagok két fő forrására – irányuló **gyártói felelősségi rendszer** célja, hogy **fedezze a mikroszennyező anyagok további kezelése jelentette költségeket**, és **ösztönözze, hogy az uniós piacon kevésbé káros termékeket hozzanak forgalomba**²⁶.

A tagállamoknak jobban nyomon kell követniük és **a forrásnál kell ellenőrizniük a nem háztartási szennyezést**. Ennek célja az iszap és a kezelt víz újrafelhasználási lehetőségeinek bővítése, valamint a környezetbe kibocsátott nem kezelhető anyagok és a szennyvíztisztító telepek működési zavarai jelentette kockázatok csökkentése.

Az egyes tagállamokban már alkalmazott bevált gyakorlatokkal összhangban 2040-ig valamennyi 10 000 LE feletti szennyvízkezelő létesítmény tekintetében nemzeti szintű **energiasemlegességi** célkitűzés kerül meghatározásra; ez azt jelenti, hogy az ágazat által felhasznált energiának egyenértékűnek kell lennie az ágazat által termelt megújuló energiával; e célkitűzés megvalósításához hozzájárulnak a 10 000 LE feletti létesítmények esetében előírt **energetikai auditok**²⁷ is.

²⁶ A tervezett rendszer hasonló lenne a szilárd hulladék kezelése kapcsán alkalmazotthoz: az importőrök és a gyártók pénzügyi felelősséggel tartoznának a termékeik által okozott szennyezés kezeléséért. Ebben az esetben a gyógyszerek és a testápolási termékek jelentik a mikroszennyező anyagok fő forrásait.

²⁷ Az auditok magukban foglalják a megújuló energia költséghatékony felhasználásában vagy termelésében rejlő lehetőségek szisztematikusan azonosítását az energiahatékonysági irányelv

Az ágazat **irányításának javítása** érdekében a szennyvíztisztító telepeket felkérlik, hogy kövessenek nyomon és **tegyenek átláthatóvá bizonyos fő teljesítménymutatókat**.

A nemrégiben elfogadott, a vízellátáshoz való hozzáférést is javító felülvizsgált ivóvíz-irányelvvel teljes összhangban javul a **higiénias létesítményekhez való hozzáférés**.

A **digitalizáció** kínálja lehetőségek jobb kihasználása érdekében javulni fog a **nyomon követés és a jelentéstétel**.

A tagállamoknak meg kell szervezniük az **egészségügyért és a szennyvízkezelésért felelős illetékes hatóságok** közötti együttműködést annak érdekében, hogy bizonyos kulcsfontosságú népegészségügyi paramétereket – például egyes vírusok, mint a SARS-Covid-2 jelenlétét – folyamatosan felügyeljék.

A 2040-es időtáv **elegendő időt biztosít a tagállamoknak** ahhoz, hogy végrehajtsák a szükséges beruházásokat. Köztes célkitűzéseket is beiktatnak, így biztosítva az irányelv fokozatos végrehajtását, valamint a néhány tagállamban esetlegesen előforduló késedelmek esetén a korai szakaszban meghozott intézkedéseket.

Az intézkedések várhatóan 2040-re lépnek teljes körűen életbe, az előnyben részesített alternatíva akkor jelentkező fő hatásai a következőképpen foglalhatók össze:

- Ami a **vízszennyezést** illeti, az alapforgatókönyvhöz képest a teljes szennyezés 4,8 millió LE-vel (azaz 105 014 tonnával) csökkenne a BOI esetében, 56,4 millió LE-vel (azaz 229 999 tonnával) a nitrogén esetében, 49,6 millió LE-vel (azaz 29 678 tonnával) a foszfor esetében, 77,4 millió LE-vel a mikroszennyező anyagokból adódó mérgezőanyag-terhelés esetében és 24,8 millió LE-vel az *E. coli* esetében. A mikroműanyagok kibocsátása addigra várhatóan 9 %-kal csökken, főként az esővíz hatékonyabb kezelését célzó intézkedéseknek köszönhetően.
- Az energiasemlegesség elérésére és a nitrogén további kezelésére irányuló tervezett intézkedésekkel az **ÜHG-kibocsátás** várhatóan 4,86 millió tonnával csökken (ez az ágazatból származó **elkerülhető kibocsátások 37,32 %-ának** felel meg), ami összhangban van az uniós klímarendelet és az „Irány az 55 %!” éghajlat-politikai csomag célkitűzéseivel.
- 2040-től a **teljes költség** évi 3,848 milliárd EUR-t tenne ki, ami elmarad a **pénzben kifejezett várható haszontól** (2040-ig 6,643 milliárd EUR/év). Ez a következtetés uniós szinten és az egyes tagállamokra egyaránt érvényes. E többletköltségeket várhatóan a vízdíjak (51 %), az állami költségvetések (22 %) és a mikroszennyező anyagok kezelésére alkalmazandó új gyártói felelősségi rendszer (27 %) együttesen fedezi.

Az érintettek körének meghatározását illetően a **szennyvíztisztító telepek** felelősek a különböző hulladékáramok gyűjtéséért, kezeléséért, nyomon követéséért és megfelelő kibocsátásáért. A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv módosításai közvetlen hatással lesznek rájuk. További beruházásokra lesz szükség különösen a tápanyagok jobb kezelése, valamint a mikroszennyező anyagok kezelése érdekében is. Beruházásokra lesz

átdolgozására irányuló bizottsági javaslat (COM(2021) 558 final) VI. mellékletében foglalt kritériumoknak megfelelően.

szükség továbbá az energiasemlegesség eléréséhez, még akkor is, ha ezek a beruházások közép- és hosszú távon lesznek nyereségesek.

A **lakosság** is az érintettek körébe tartozik, mivel vízdíjakat és adókat fizet, amelyek révén a szennyvízkezelési ágazat részesül támogatásban. A várakozásoknak megfelelően 2040-re a **vízdíjak növekedése uniós szinten** átlagosan **2,3 %-ot** tesz ki, és a tagállamok között finanszírozási stratégiájuktól függően némi különbség lesz tapasztalható. Amint azt a hatásvizsgálat részletesen kifejti, ez a várható növekedés **egyik tagállamban sem fogja befolyásolni** a vízszolgáltatások általános **megfizethetőségét**. Nélkülözhetetlen a szennyvízkezelési tevékenységekre vonatkozó információkhoz való átlátható hozzáférés biztosítása, beleértve a víz, az energia és az éghajlat közötti kapcsolatot is. A lakosság számára előnyös lesz a tiszta ivó- és fürdővíz, a vizek jobb ökológiai állapota, a biológiai sokféleség megőrzése, valamint az esetleges járványkitörések alkalmával a népegészségügy jobb reakciókészsége.

A **víz- és kezelés-technológiákkal foglalkozó ipar** közvetlenül profitál majd a szigorúbb szabványokból és az irányelv hatályának a kisebb agglomerációkra való kiterjesztésére, a műveletek optimalizálására, valamint az energiafelhasználás és az ÜHG-kibocsátás csökkentésére irányuló intézkedésekből. Az előnyben részesített alternatíva olyan **új üzleti lehetőségeket** tár fel, amelyek az energiafelhasználás és az ÜHG-kibocsátás csökkentése mellett fejlesztenek ki új kezelési technikákat. Élénkülni fog az innováció, ami hozzájárul ahhoz, hogy az uniós vízipar megőrizze versenyelőnyét. A **testápolási termékek ágazatának és a gyógyszeriparnak** új „gyártói felelősségi” rendszereket kell létrehoznia, és finanszíroznia kell azok működését. Ezek az ágazatok választhatnak, hogy ezeket az új költségeket termékeik árában áthárítják (legfeljebb 0,59 %-os növekedés), vagy csökkentik a termékek haszonkulcsát (0,7 %-os átlagos maximális hatás).

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A REFIT-értékelés következtetéseivel összhangban a felülvizsgált irányelv **pontosításokat és egyszerűsítéseket** is fog tartalmazni. Ez a helyzet például az esővíz, illetve az egyedi vagy más megfelelő rendszerek esetében, amelyek tekintetében az új követelmények tisztázni fogják a tagállamokkal szemben támasztott elvárásokat. Néhány **elavult cikk** törlésre kerül a szövegből, például a „kevésbé érzékeny” területek kijelölésének vagy a part menti övezetekre vonatkozó követelmények csökkentésének lehetősége: ezt a két lehetőséget csak egy tagállam egyetlen régiójában alkalmazzák. Erőfeszítések történtek annak érdekében is, hogy a **jelentéstétel** az olyan **alapvető elemekre korlátozódjon**, amelyeket aztán a megfelelés értékelésére, illetve a kibocsátáscsökkentés terén elért eredmények nyomán követésére használnak fel. Ezek az erőfeszítések a digitális eszközök használatával együtt várhatóan csökkentik az adminisztratív terheket, ugyanakkor javítják az összegyűjtött adatok minőségét és időszerűségét.

- **Alapjogok**

A javaslat várhatóan javítani fogja az alapvető jogok érvényre juttatását azáltal, hogy – a nemrégiben felülvizsgált ivóvíz-irányelvvel teljes összhangban (beleértve a vízhez való hozzáférésre vonatkozó hasonló rendelkezéseket is) – javítja a higiénias létesítményekhez való hozzáférést, különösen a perifériára szorult és kiszolgáltatott személyek körében.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A költségvetési vonzatokra, valamint az e javaslathoz szükséges emberi és igazgatási erőforrásokra vonatkozó pénzügyi kimutatás beépül a szennyezőanyag-mentességi csomagra

vonatkozó pénzügyi kimutatásba, amelynek előterjesztésére a felszíni és felszín alatti vizeket érintő szennyező anyagok jegyzékének felülvizsgálatára irányuló javaslat részeként kerül sor.

5. EGYÉB ELEMEK

• Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai

Az előnyben részesített alternatívában szereplő fő intézkedések végrehajtási tervezetét az alábbi 2. táblázat foglalja össze. A tervek szerint 2025-re további nyomonkövetési tevékenységeket vezetnek be: ezek a nem háztartási kibocsátásokat, az egészséggel kapcsolatos paramétereket, egyes fő teljesítménymutatókat, valamint az átláthatóság javítását célzó intézkedéseket érintik. Rendelkezésre fognak állni a megfelelés ellenőrzéséhez szükséges valamennyi elemet tartalmazó nemzeti és uniós adatbázisok, sor kerül a „kiszolgáltatott és marginalizált személyek” körének meghatározására, csakúgy mint a higiénias létesítményekhez való jobb hozzáférést célzó intézkedések azonosítására.

A tagállami jelentésekből különböző mutatókat lehet kinyerni az **eredményesség mérésére**:

- a tagállamonként és kezelési szintenként megadott aktuális megfelelési arány és a célértéktől való eltérés kiváló áttekintést nyújt az irányelv végrehajtásáról;
- a nitrogén/foszfor és a mikroszennyező anyagok további kezelésére alkalmas létesítmények száma, valamint a nitrogén- és foszforkibocsátás és a mérgezőanyag-terhelés ehhez kapcsolódó csökkentése;
- a tagállamok energiafelhasználása és a kapcsolódó ÜHG-kibocsátás;
- a záporvíz túlfolyásra és a városi lefolyásra vonatkozó integrált gazdálkodási tervek hatálya alá tartozó agglomerációk száma és azok uniós célkitűzésnek való megfelelése;
- a higiénias létesítményekhez való jobb hozzáférés és az egyedi vagy más megfelelő rendszerek jobb ellenőrzése érdekében hozott tagállami intézkedések, valamint a tagállamokban felmért fő egészségügyi mutatók összefoglalása.

Az egyéb adatokat kifejezetten a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv hatásainak mérésére fogják felhasználni. Ezek közé tartoznak különösen a víz-keretirányelvből és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvből származó, a befogadó vizek (folyók, tavak és tengerek) vízminőségére vonatkozó adatok. A megfelelés értékelése és az irányelv eredményességének mérése céljából lehetséges jelentendő paraméterekkel kapcsolatos további részletek a hatásvizsgálat 10. mellékletében találhatók.

A felülvizsgált irányelv első mélyreható értékelése 2030-ra várható; ekkorra a nagyobb létesítményeket érintő legtöbb beruházásnak meg kell valósulnia. A szóban forgó első értékelés révén áttekinthetők a felülvizsgált irányelv eredményei és a végrehajtásához kapcsolódó fennmaradó kihívások. Szükség esetén korrekciós intézkedéseket lehet előirányozni a felülvizsgált irányelv teljes körű végrehajtásának biztosítása érdekében. Mérlegelhető egy további, 2040 előtt lefolytatandó értékelés is az irányelv esetleges felülvizsgálatának előkészítése érdekében.

2025	2030	2035	2040
------	------	------	------

Záporvíz túlfolyás és városi lefolyás (esővíz)	Nyomon követés alkalmazása	Integrált tervek a 100 000 LE feletti agglomerációk + a kockázatnak kitett azonosított területek esetében	Integrált tervek alkalmazása a 10 000 és 100 000 LE közötti, kockázatnak kitett agglomerációkban	Minden 10 000 LE feletti agglomerációra érvényes indikatív uniós célérték
Egyedi vagy más megfelelő rendszerek	Rendszeres ellenőrzés valamennyi tagállamban + jelentéstétel a magas számú egyedi vagy más megfelelő rendszerrel rendelkező tagállamok esetében	Az egyedi vagy más megfelelő rendszerekre vonatkozó uniós szabványok		
Kis agglomerációk	1 000 LE új küszöbérték	Minden 1 000 LE feletti agglomeráció az előírásoknak megfelelő		
Nitrogén és foszfor	A kockázatnak kitett területek azonosítása (10 000–100 000 LE agglomerációk)	A 100 000 LE feletti létesítményekben a nitrogén/foszfor eltávolítására vonatkozó köztes célkitűzés + Új szabványok	Nitrogén/foszfor-eltávolítás minden 100 000 LE feletti létesítményben + Köztes célérték a kockázatnak kitett területekre vonatkozóan	Nitrogén/foszfor-eltávolítás a (10 000 és 100 000 LE közötti) kockázatnak kitett területeken
Mikroszennyező anyagok	Kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek kialakítása	Kockázatnak kitett, azonosított területek (10 000–100 000 LE) + Köztes célérték a 100 000 LE feletti létesítményekre	Minden 100 000 LE feletti létesítmény további kezelésre alkalmas + Köztes célértékek a „kockázatnak kitett” területekre	Valamennyi kockázatnak kitett valamennyi létesítmény magasabb követelményeket kielégítő kezelésre alkalmas
Energia	100 000 LE feletti létesítmények energetikai auditja	Valamennyi 10 000 LE feletti létesítmény auditja Köztes célérték	Az energiasemlegességre vonatkozó köztes célérték	Megvalósult energiasemlegesség és kapcsolódó ÜHG-kibocsátáscsökkentés

2. táblázat: Az előnyben részesített alternatíva fő intézkedéseinek végrehajtási tervezete

• A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

1. cikk – Tárgy

Az irányelv célkitűzéseit kibővítették, így azok a környezet megóvása mellett az emberi egészség védelmére, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére, az ágazat irányításának és átláthatóságának javítására, a higiénias létesítményekhez való jobb hozzáférésre, valamint

– a közelmúltbeli Covid-válságot követően – a települési szennyvíz népegészségügyi szempontból releváns paramétereinek rendszeres nyomon követésére is kiterjednek.

2. cikk – Fogalommeghatározások

A meglévő fogalommeghatározásokat a REFIT-értékelés következtetéseivel összhangban némileg pontosították. Az irányelvben előírt új kötelezettségekhez kapcsolódóan több fogalommeghatározást is beillesztettek, mint például „városi lefolyás”, „záporvíz túlfolyás”, „kombinált rendszerű csatorna”, „különálló csatorna”, „harmadlagos kezelés”, „negyedleges kezelés”, „mikroszennyező anyag”, „szanitáció”, „antimikrobiális rezisztencia” stb.

3. cikk – Gyűjtőrendszerek

A települési szennyvízgyűjtő rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség minden 1 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációra kiterjed. A javaslat új kötelezettséget vezet be annak biztosítására, hogy a háztartások csatlakozzanak a gyűjtőrendszerekhez, amennyiben azok adottak.

4. cikk – Egyedi vagy más megfelelő rendszerek (új cikk)

Ez egy új cikk, amely részben a korábbi 3. cikk helyébe lép. Az egyedi vagy más megfelelő rendszerek használatának lehetősége megmarad, de kivételes esetekre korlátozódik. E célból új kötelezettségeket vezettek be:

az egyedi vagy más megfelelő rendszereket megfelelően kell megtervezni, jóváhagyni és ellenőrizni;

alkalmazásukat alaposan indokolni kell, ha 2 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációk bejelentett terhelésének több mint 2 %-át kezelik.

5. cikk – Integrált települési szennyvízkezelési tervek (új cikk)

Ez az új cikk bevezeti azt a kötelezettséget, hogy helyi szinten integrált települési szennyvízkezelési terveket kell kidolgozni az esővízből származó szennyezés (városi lefolyás és záporvíz túlfolyás) elleni küzdelem érdekében. A tervek indikatív tartalma, valamint a helyi körülményekhez igazítandó indikatív célkitűzései az érvényben lévő bevált gyakorlatokon alapulnak, és azokat az V. melléklet részletezi. A terveket minden 100 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációra ki kell dolgozni, valamint minden olyan 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációra is, ahol a záporvíz túlfolyás vagy a városi lefolyás kockázatot jelent a környezetre vagy az emberi egészségre.

6. cikk – Másodlagos kezelés (korábbi 4. cikk)

Azt a kötelezettséget, hogy a települési szennyvizet a környezetbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek kell alávetni, minden 1 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációra kiterjesztik (a hatályos irányelvben 2 000 LE vagy annál nagyobb agglomeráció szerepel).

7. cikk – Harmadlagos kezelés (korábbi 5. cikk)

Az e cikkben foglalt főbb kötelezettségek úgy módosultak, hogy a harmadlagos kezelés kötelezettsége kiterjed minden olyan nagyobb létesítményre, amely 100 000 LE vagy annál nagyobb terhelést kezel. A harmadlagos kezelést a 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációk kibocsátásaira is alkalmazni kell majd a tagállamok által eutrofizációra érzékenyként azonosított területeken.

A tagállamoknak a területükön azonosítaniuk kell az eutrofizációra érzékeny területeket, ehhez a korábbi 5. cikk alapján kidolgozott „érzékeny területek” jelenlegi listáját kell aktualizálniuk. Az e cikkben foglalt egyéb kötelezettségeket fenntartották és aktualizálták.

8. cikk – Negyedleges kezelés (új cikk)

Ez az új cikk azt a kötelezettséget vezeti be, hogy a települési szennyvíz esetében további kezelést kell alkalmazni annak érdekében, hogy a mikroszennyező anyagok lehető legszélesebb spektrumát ki lehessen küszöbölni. E kezelés alkalmazását legkésőbb 2035. december 31-ig minden 100 000 LE vagy annál nagyobb terhelést kezelő települési szennyvíztisztító telepen be kell vezetni. Ezenfelül 2040. december 31-ig a 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációkra is alkalmazni kell azokon a területeken, ahol a mikroszennyező anyagok koncentrációja vagy felhalmozódása kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre. A tagállamoknak az e cikkben meghatározott kritériumok alapján kell meghatározniuk a területükön található, szóban forgó területeket.

9. cikk – Kibővített gyártói felelősség (új cikk)

Ez az új cikk bevezeti a gyártók (köztük az importőrök) azon kötelezettségét, hogy hozzájáruljanak az irányelv 8. cikkében előírt negyedleges kezelés költségeihez azokban az esetekben, amikor olyan anyagokat tartalmazó termékeket hoznak forgalomba a tagállamok nemzeti piacán, amelyek életciklusuk végén mikroszennyező anyagokkal szennyezik a települési szennyvizet. Ezt a pénzügyi hozzájárulást a forgalomba hozott termékek mennyisége és toxicitása alapján fogják megállapítani.

10. cikk – A gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó minimumkövetelmények (új cikk)

Ez a cikk meghatározza a 9. cikk (5) bekezdésében előírt, a gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó minimumkövetelményeket.

11. cikk – A települési szennyvíztisztító telepek energiasemlegessége (új cikk)

Ez az új cikk bevezeti azt a kötelezettséget, hogy nemzeti szinten minden 10 000 LE feletti kezelőlétesítményben el kell érni az energiasemlegességet. 2040. december 31-ig a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az összes települési szennyvíztisztító telep által nemzeti szinten előállított megújuló energia, illetve felhasznált energia teljes éves mennyisége egyenértékű legyen. E célkitűzés elérésének elősegítése érdekében a települési szennyvíztisztító telepeket rendszeres időközönként energetikai audit alá kell vonni, különös tekintettel a biogáztermelési potenciál azonosítására és hasznosítására, a metánkibocsátás csökkentése mellett.

12. cikk – Nemzetközi együttműködés (korábbi 9. cikk)

Ez a cikk némileg módosult: a szöveg egy új (2) bekezdéssel egészült ki, amely előírja, hogy szükség esetén a Bizottságot fel kell kérni a tagállamok közötti megbeszélések támogatására. Az (1) bekezdés módosítása révén a szöveg – az Odera folyón nemrégiben bekövetkezett incidens tanulságai nyomán – kiegészült a véletlen szennyezés esetén alkalmazandó azonnali értesítési kötelezettséggel.

13. cikk – Helyi időjárási helyzet (korábbi 10. cikk)

A cikket csak a cikkek új számozása miatt aktualizálták.

14. cikk – A nem háztartási szennyvíz kibocsátása (korábbi 11. cikk)

E cikk módosítása azt hivatott biztosítani, hogy a nem háztartási szennyvíz települési szennyvízgyűjtő rendszerekbe történő kibocsátására vonatkozó engedély kiadása előtt az illetékes hatóságok konzultáljanak az e kibocsátások által érintett települési szennyvíztisztító telepek üzemeltetőjével. Emellett biztosítani kell a nem háztartási szennyezés rendszeres, bemeneti és kimeneti nyomon követését a kezelőlétesítményekben annak érdekében, hogy megfelelő intézkedéseket lehessen hozni az esetleges szennyezés forrásának (forrásainak)

azonosítására és kezelésére. Ezek az intézkedések szükség esetén magukban foglalják a kiadott engedély visszavonását is.

15. cikk – A víz újrafelhasználása és a települési szennyvíz kibocsátása (korábbi 12. cikk)

Az (1) bekezdés módosult: a tagállamoknak az összes települési szennyvíztisztító telep esetében következetesen elő kell mozdítaniuk az azokból származó kezelt szennyvíz újrafelhasználását.

A (3) bekezdésben a települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásainak engedélyezésére vonatkozó kötelezettség immár minden 1 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációra kiterjed.

16. cikk – Biológiailag lebomló nem háztartási kibocsátások (korábbi 13. cikk)

Az (1) bekezdés aktualizálásra került (új számozás). A (2) bekezdés módosítása azt hivatott biztosítani, hogy az ilyen kibocsátásokra nemzeti szinten megállapított követelmények legalább egyenértékűek legyenek az irányelv I. mellékletének B. részében meghatározott követelményekkel.

17. cikk – A települési szennyvíz felügyelete (új cikk)

Ez az új cikk létrehozza a települési szennyvíz nemzeti szintű nyomon követését szolgáló rendszert a települési szennyvíz releváns népegészségügyi paramétereinek nyomon követésére. E célból a tagállamoknak legkésőbb 2025. január 1-jéig koordinációs struktúrát kell létrehozniuk a népegészségügyért és a települési szennyvíz kezeléséért felelős hatóságok között. Ez a struktúra határozza meg a nyomon követendő paramétereket, a gyakoriságot és az alkalmazandó módszert.

Ezenkívül mindaddig, amíg az illetékes népegészségügyi hatóságok meg nem állapítják, hogy a SARS-CoV-2 világjárvány nem jelent kockázatot a lakosságra nézve, a nemzeti lakosság legalább 70 %-ának települési szennyvizét ellenőrizni kell.

Végezetül valamennyi 100 000 LE és annál nagyobb agglomeráció esetében a tagállamoknak rendszeresen nyomon kell követniük a kimeneti antimikrobiális rezisztenciát a települési szennyvíztisztító telepeken.

18. cikk – Kockázatértékelés és -kezelés (új cikk)

Ez egy új cikk. A tagállamoknak fel kell mérniük a települési szennyvíz kibocsátása által előidézett, a környezet és az emberi egészség tekintetében fennálló kockázatokat, és szükség esetén ezen irányelv minimumkövetelményein felül további intézkedéseket kell hozniuk a kockázatok kezelésére. Ezeknek az intézkedéseknek adott esetben magukban kell foglalniuk az 1 000 LE-nél kisebb agglomerációkból származó szennyvíz összegyűjtését és kezelését, a harmadlagos vagy negyedleges kezelés alkalmazását a 10 000 LE alatti agglomerációkban, továbbá a 10 000 LE alatti agglomerációkban az esővízszennyezés csökkentésére irányuló további intézkedéseket.

19. cikk – A higiénias létesítményekhez való hozzáférés (új cikk)

Ez egy új cikk. A tagállamoknak javítaniuk kell és fenn kell tartaniuk a higiénias létesítményekhez való hozzáférést mindenki számára, különösen a kiszolgáltatott és marginalizált személyek esetében.

2027. december 31-ig a tagállamoknak azonosítaniuk kell azon személyek kategóriáit is, akik nem, vagy csak korlátozott mértékben férnek hozzá a higiénias létesítményekhez, fel kell mérniük, hogy miként javítható az ilyen személyek higiénias létesítményekhez való

hozzáférése, és ösztönözniük kell az ingyenesen és biztonságosan hozzáférhető higiénias létesítmények létrehozását valamennyi 10 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációban.

20. cikk – Iszap (korábbi 14. cikk)

A cikk aktualizálásra került: az iszapot, ha csak lehet, a hulladékokról szóló keretirányelvben²⁸ meghatározott hulladékhierarchiával és a szennyvíziszapról szóló irányelv²⁹ követelményeivel összhangban kell kezelni, újrafeldolgozni és hasznosítani, valamint a hulladékokról szóló keretirányelv követelményeinek megfelelően ártalmatlanítani. A magas visszanyerési arányok biztosítása érdekében, különösen a kritikus anyagok, például a foszfor esetében, a Bizottság felhatalmazást kap a minimális visszanyerési arányok meghatározására.

21. cikk – Nyomon követés (korábbi 15. cikk)

A cikk új kötelezettségeket vezet be: A tagállamoknak mostantól nyomon kell követniük a városi lefolyásból és a záporvíz túlfolyásból származó szennyezést, az ezen irányelvben szabályozott szennyező anyagok kimeneti koncentrációját és terhelését a települési szennyvíztisztító telepeken, valamint a mikroműanyagok jelenlétét (többek között az iszapban). Emellett a 13. cikkel összhangban bizonyos nem háztartási szennyező anyagok rendszeres, bemeneti és kimeneti nyomon követését is el kell végezni a szennyvíztisztító telepeken.

22. cikk – A végrehajtás nyomon követésével kapcsolatos információk (korábbi 16. cikk)

Ez egy új cikk. A jelentéstételre vonatkozó rendelkezések egyszerűsödnek és helyükbe egy új rendszer lép, amely nem jár tényleges jelentéstétellel, hanem az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és a Bizottság számára hozzáférhető nemzeti adatkészlet rendszeres frissítését foglalja magában. Ez azáltal biztosítja a rendszer fokozott hatékonyságát, hogy elkerüli a jelentett adatok referencia-időpontja és a jelentéstétel tényleges időpontja közötti hosszú időeltolódást.

A cikk előírja a tagállamok számára, hogy hozzanak létre olyan adatkészleteket, amelyek összegyűjtik az ezen irányelv összefüggésében releváns, települési szennyvízre vonatkozó adatokat. Mindez például az ezen irányelv mellékleteiben felsorolt paraméterek értékeinek, az antimikrobiális rezisztenciának, a releváns egészségügyi paramétereknek stb., valamint a higiénias létesítményekhez való hozzáférés biztosítása érdekében hozott intézkedéseknek a nyomon követésével valósítható meg.

Az adatkészletek létrehozásának összhangban kell állnia az átdolgozott ivóvíz-irányelv³⁰ 18. cikkében meghatározottakkal. Rendelkezés rögzíti azt is, hogy az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek támogatást kell nyújtania.

23. cikk – Nemzeti végrehajtási program (korábbi 17. cikk)

A cikk módosult. Az ezen irányelv végrehajtását szolgáló nemzeti program kidolgozására vonatkozó kötelezettség fennmarad, a cikk előírja a program minimális tartalmát. Ezeknek a programoknak legalább a következőket kell tartalmazniuk: i. az irányelv szerinti különböző kötelezettségek tekintetében a végrehajtási szint értékelése; ii. a szóban forgó végrehajtáshoz szükséges beruházások azonosítása és megtervezése; iii. a meglévő települési szennyvízkezelő infrastruktúrák felújításához szükséges beruházások becslése; valamint iv. a lehetséges finanszírozási források azonosítása.

²⁸ HL L 312., 2008.11.22., 3. o.

²⁹ HL L 181., 1986.7.4., 6. o.

³⁰ HL L 435., 2020.12.23., 1. o.

A tagállamoknak legalább ötévente frissíteniük kell nemzeti végrehajtási terveiket, és azokat közölniük kell a Bizottsággal, kivéve, ha bizonyítani tudják, hogy megfelelnek ezen irányelv 3., 4., 6., 7. és 8. cikkének.

24. cikk – A nyilvánosság tájékoztatása (új cikk)

Ez egy új cikk. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a települési szennyvíz összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó megfelelő és naprakész információk elérhetők legyenek online. Az olyan kulcsfontosságú információkat, mint a települési szennyvízkezelő infrastruktúrák ezen irányelv követelményeinek való megfelelésének szintje, az adott háztartásban keletkezett, összegyűjtött és kezelt települési szennyvíz éves mennyisége stb. szintén évente legalább egyszer, a legmegfelelőbb formában elérhetővé kell tenni a gyűjtőrendszerhez csatlakozó valamennyi személy számára, például a számlákon feltüntetve.

25. cikk – Az igazságszolgáltatáshoz való jog (új cikk)

Ez az új cikk összhangban van az Alapjogi Charta 47. cikkével, és az igazságszolgáltatáshoz való jog tekintetében az Aarhusi Egyezményt hajtja végre. A nyilvánosság és a nem kormányzati szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy jogszerűen felülvizsgálják a tagállamok által ezen irányelv alapján hozott döntéseket.

26. cikk – Kártérítés (új cikk)

A jogszabály egy új, kártérítéssel foglalkozó cikkel egészül ki annak biztosítása érdekében, hogy ha az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések megsértése miatt részleges vagy teljes egészségkárosodás lép fel, a nyilvánosság érintett tagjai az említett károsodásért kártérítést igényelhessenek és kaphassanak az érintett illetékes hatóságoktól és – amennyiben azonosítják őket – a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyektől.

27. cikk – A felhatalmazás gyakorlása (új cikk)

Ez a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása tekintetében egy új szokásos cikk.

28. cikk – Bizottsági eljárás (korábbi 18. cikk)

Ez a végrehajtási jogi aktusok elfogadása tekintetében egy új szokásos cikk.

29. cikk – Szankciók (új cikk)

Ez az új cikk meghatározza a szankciók minimális tartalmát, hogy azok hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek legyenek, a környezet büntetőjog általi védelméről szóló 2008/99/EK irányelv³¹ sérelme nélkül.

30. cikk – Értékelés (új cikk)

Ez az új cikk határozza meg az irányelv jövőbeli értékelésének keretét (a Bizottság minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásainak megfelelően). Az első értékelésre a tervek szerint legkorábban az ezen irányelv átültetési időszakának végét követő 10 év elteltével kerül sor.

31. cikk – Felülvizsgálat (új cikk)

A Bizottság legalább ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról, és ehhez adott esetben megfelelő jogalkotási javaslatokat fűz.

32. cikk – Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések (új cikk)

³¹ HL L 328., 2008.12.6., 28. o.

Ez az új cikk olyan rendelkezéseket vezet be, amelyek figyelembe veszik Mayotte sajátos helyzetét, és a 7. cikk új követelményeinek alkalmazásáig fenntartják a korábbi 5. cikkben előírtak szerinti környezetvédelmi szintet.

33. cikk – Átültetés (korábbi 19. cikk)

Ez a cikk a szabványos sablont követi.

34. cikk – Hatálybalépés (új cikk)

Ez a cikk a szabványos sablont követi. A rendelkezés rögzíti, hogy az irányelv a Hivatalos Lapban való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

35. cikk – Címzettek (korábbi 20. cikk)

A cikk változatlan marad.

A korábbi 6. cikket törölték.

Ezt a cikket az egyszerűsítés érdekében törölték, mivel a tagállamok a gyakorlatban ritkán élnek a „kevésbé érzékeny területek” kijelölésének lehetőségével. Emellett ha e lehetőség továbbra is szerepelne az irányelv felülvizsgált szövegében, az csökkentené az irányelv felülvizsgálata által elérni kívánt általános környezetvédelmi szintet.

A korábbi 7. cikket törölték.

A települési szennyvíz kibocsátás előtti megfelelő kezelésének kötelezettsége azt jelenti, hogy a tagállamoknak meg kell felelniük a hatályos uniós jogszabályoknak, ezért e rendelkezés relevanciája (jogilag) korlátozott. A települési szennyvíz megfelelő kezelésének 2027. december 31-ig történő biztosítására vonatkozó célkitűzés csak Mayotte tekintetében, átmeneti rendelkezésként marad fenn.

A korábbi 8. cikket törölték.

Ezt a cikket törölték, mivel mára elavult – a tagállamoknak jelenleg már a 4. cikk követelményeinek kell megfelelniük. Ez a cikk a „kevésbé érzékeny területekhez” is kapcsolódott, amely fogalmat törölték az irányelvből.

I. melléklet

A. rész – Gyűjtőrendszerek

Nincs változás.

B. rész – Kibocsátás a települési szennyvíztisztító telepekről a befogadó vizekbe

Ezt a részt új hivatkozásokkal, valamint a másodlagos (1. táblázat), a harmadlagos (2. táblázat) és a negyedleges kezelésekre (új, 3. táblázat) vonatkozó minimumkövetelményekkel aktualizálták.

C. rész – Nem háztartási kibocsátások

E rész tartalmaz módosításokat, és meghatározza azokat a minimális feltételeket, amelyek mellett a 13. cikkben említett nem háztartási kibocsátásokra vonatkozó engedélyek kiadhatók. A rész megteremti az ipari kibocsátásokról szóló irányelvvel³² való kapcsolatot.

D. rész – Ellenőrzési és eredményértékelési referencia-módszerek

A települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásainak nyomon követésére vonatkozó követelményeket aktualizálták. A 100 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációk esetében naponta legalább egy minta kötelező.

II. melléklet

Ez az A. rész tartalmazza az „érzékeny területek” azonosítására szolgáló, a korábbi II. melléklet szerinti kritériumokat – ezeket fenntartották és aktualizálták. A szöveg kiegészült a tagállamok által eutrofizációra érzékenynek minősített területek jegyzékével is.

III. melléklet – A kiterjesztett gyártói felelősségről szóló 9. cikk hatálya alá tartozó termékek jegyzéke (új melléklet)

A kiterjesztett gyártói felelősségről szóló 9. cikk hatálya alá tartozó termékek azok, amelyek az e mellékletben felsorolt valamely uniós jogszabály hatálya alá tartoznak (gyógyszerek és kozmetikumok).

V. MELLÉKLET – Ipari szektorok

A korábbi III. melléklet – nincs változás.

V. melléklet – Az 5. cikk szerinti integrált települési szennyvízkezelési terv tartalma (új melléklet)

Ez a melléklet az 5. cikk szerint elkészített integrált települési szennyvízkezelési terv minimális tartalmát sorolja fel. Ezeknek a terveknek tartalmazniuk kell a települési szennyvíztisztító telep gyűjtőterülete kapcsán a kiindulólé helyzet elemzését, a záporvíz túlfolyásból és a városi lefolyásból származó szennyezés csökkentésére vonatkozó célkitűzések meghatározását e terület vonatkozásában, valamint az említett célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedések meghatározását.

A célkitűzéseknek a következőket kell magukban foglalniuk: i. indikatív célérték, hogy a záporvíz túlfolyás ne haladja meg a települési szennyvíz éves szinten összegyűjtött mennyisége jelentette terhelés 1 %-át, amelyet száraz időjárási körülmények között kell kiszámítani; és ii. a városi lefolyás kezeletlen kibocsátásainak elkülönített gyűjtőrendszereken keresztüli fokozatos megszüntetése, kivéve, ha bizonyítást nyer, hogy azok megfelelő minőségűek ahhoz, hogy ne gyakoroljanak káros hatást a befogadó vizek minőségére.

VI. melléklet – A nyilvánosság tájékoztatása (új melléklet)

Ez a melléklet az új 24. cikk értelmében a nyilvánosság rendelkezésére bocsátandó információkat részletezi.

VII. melléklet (új melléklet)

Ez egy szabványos melléklet, amely felsorolja a hatályon kívül helyezett irányelvet és annak későbbi módosításait, valamint az átültetési és alkalmazási időpontokat.

VIII. melléklet (új melléklet)

³² HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

Ez az új megfelelési táblázat a 91/271/EGK tanácsi irányelv és az átdolgozott irányelvre irányuló új javaslat között.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a települési szennyvíz kezeléséről (átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget ☒ Unió ☒ létrehozó ☒ működéséről szóló
☒ szerződésre és különösen annak 130. cikkére ☒ 192. cikke (1) bekezdésére ☒,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³³,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére³⁴,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

↓ új szöveg

(1) A 91/271/EGK tanácsi irányelvet³⁵ több alkalommal jelentős mértékben
módosították³⁶. Mivel további módosítások szükségesek, az irányelvet az
áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.

↓ 91/271/EGK, (1)
preambulumbekezdés (kiigazított
szöveg)

~~mivel az Északi-tenger és a Közösség más vizeinek védelméről szóló, 1988. június 28-i
tanácsi állásfoglalás³⁷ felkérte a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot a települési
szennyvíz tisztításának közösségi szinten megkövetelt intézkedéseire vonatkozóan;~~

³³ HL C [...], [...], [...] o.

³⁴ HL C [...], [...], [...] o.

³⁵ A Tanács 91/271/EGK irányelve (1991. május 21.) a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135.,
1991.5.30., 40. o.).

³⁶ Lásd a VII. melléklet A. részét.

³⁷ HL C 209., 1988.8.9., 3. o.

↓ 91/271/EGK, (2)
preambulumbekezdés (kiigazított szöveg)

~~mivel az egyik tagállam elégtelen szennyvíztisztítása következtében előálló szennyezés gyakran hatással van más tagállamok vizeire; mivel a 130r. cikk értelmében közösségi szintű intézkedés szükséges;~~

↓ 91/271/EGK, (3)
preambulumbekezdés

~~mivel a környezetnek az elégtelen módon tisztított települési szennyvíz elvezetésének hátrányos hatásaitól való megóvása érdekében általában szükség van a települési szennyvíz másodlagos tisztítására;~~

↓ 91/271/EGK, (4)
preambulumbekezdés

~~mivel érzékeny területeken szigorúbb követelményeket kielégítő tisztítást kell megkövetelni; mivel egyes kevésbé érzékeny területeken az elsődleges tisztítás megfelelőnek tekinthető;~~

↓ 91/271/EGK, (5)
preambulumbekezdés

~~mivel a gyűjtőrendszerekbe kerülő ipari szennyvíz, valamint a települési szennyvíztisztító telepekről származó szennyvíz kiboesátásának és az iszap ártalmatlanításának általános szabályok és rendeletek illetve különleges engedélyek hatálya alá kell tartoznia;~~

↓ 91/271/EGK, (6)
preambulumbekezdés

~~mivel egyes ipari ágazatokból származó olyan biológiailag lebomló ipari szennyvizek kiboesátására, amelyeket a befogadó vízbe való engedés előtt települési szennyvíztisztító telepeken nem tisztítanak, megfelelő követelményeket kell megállapítani;~~

↓ 91/271/EGK, (7)
preambulumbekezdés

~~mivel ösztönözni kell a szennyvíztisztításból származó iszap hasznosítását; mivel fokozatosan fel kell hagyni az iszap felszíni vizekbe való bevezetésével;~~

↓ 91/271/EGK, (8)
preambulumbekezdés

~~mivel szükséges a szennyvíztisztító telepek, a befogadó vizek és a szennyvíziszap ártalmatlanítás folyamatos ellenőrzése annak biztosítására, hogy a környezet védve legyen a szennyvízkiboesátás káros hatásaitól;~~

↓ 91/271/EGK, (9)
preambulumbekezdés

~~mivel biztosítani kell, hogy a szennyvíz és az iszap ártalmatlanítására vonatkozó információk rendszeres időközönként kiadott jelentések formájában a nyilvánosság rendelkezésére álljanak;~~

↓ 91/271/EGK, (10)
preambulumbekezdés

~~mivel ezen irányelv megvalósítása érdekében a tagállamoknak nemzeti programokat kell alkotniuk és a Bizottságnak bemutatniuk;~~

↓ 91/271/EGK, (11)
preambulumbekezdés

~~mivel létre kell hozni egy bizottságot, amely támogatja a Bizottságot az ezen irányelv végrehajtásával és a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításával kapcsolatos ügyekben;~~

↓ új szöveg

(2) A 91/271/EGK irányelv létrehozta a települési szennyvíz összegyűjtésének, kezelésének és kibocsátásának, valamint az egyes ipari ágazatokból származó, biológiailag lebomló szennyvíz kibocsátásának jogi keretét. Célja, hogy megóvja a környezetet a nem megfelelően kezelt települési szennyvíz kibocsátásának káros hatásaitól. Ennek az irányelvnek továbbra is e célt kell követnie, ugyanakkor hozzá kell járulnia a közegészség védelméhez is, például azokban az esetekben, amikor a települési szennyvizet fürdővizekbe vagy ivóvízkinyerésre használt víztestekbe bocsátják ki, vagy amikor a települési szennyvíz a közegészségügy szempontjából releváns paraméterek egyik mutatójaként szolgál. Az irányelvnek javítania kell továbbá a megfelelő higiénias létesítményekhez, illetve a települési szennyvízgyűjtési és -kezelési tevékenységek irányításával kapcsolatos kulcsfontosságú információkhoz való hozzáférést. Végezetül az irányelvnek hozzá kell járulnia a települési szennyvíz gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos tevékenységekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás fokozatos megszüntetéséhez, különösen a nitrogénkibocsátás további csökkentése, valamint az energiahatékonyság és a megújulóenergia-termelés előmozdítása révén, és ezáltal segítenie kell az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁸ meghatározott, 2050-re vonatkozó klímasemlegességi célkitűzés elérését.

(3) A Célravezető és hatásos szabályozás program³⁹ keretében a Bizottság 2019-ben elvégezte a 91/271/EGK tanácsi irányelv értékelését (a továbbiakban: az értékelés). Az értékelés alapján nyilvánvalóvá vált, hogy az irányelv bizonyos rendelkezéseit naprakésszé kell tenni. Az értékelés rámutatott, hogy a települési szennyvízből

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

³⁹ Bizottsági szolgálati munkadokumentum – A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv értékelésének összefoglalója (SWD(2019) 701 final).

származó, továbbra is fennálló szennyezési terhelésnek melyik az a három jelentős típusa, amely kiküszöbölhető lenne: ezek a záporvíz túlfolyás és a városi lefolyás, a potenciálisan rosszul működő egyedi rendszerek (azaz a gyűjtőrendszerekbe be nem kerülő háztartási szennyvizet kezelő rendszerek), valamint a kis agglomerációk, amelyek jelenleg nem tartoznak teljes mértékben a 91/271/EGK irányelv hatálya alá. Ez a három szennyezési forrás jelentősen terheli az Unió felszíni víztesteit. Emellett az értékelésről szóló jelentés azt is kiemelte, hogy javítani kell a települési szennyvízzel kapcsolatos tevékenységek átláthatóságát és irányítását, ki kell használni a települési szennyvízkezelési ágazat által kínált megújulóenergia-fejlesztési lehetőségeket és kézzelfogható lépéseket kell tenni az energiasemlegesség, és ezáltal a klímasemlegesség felé, valamint a közegészségügyi intézkedések támogatása céljából harmonizálni kell az egészségügyi paraméterek, például a Covid19-vírus és annak variánsai tekintetében végzett városi szennyvízmegfigyelést.

- (4) A kis agglomerációk jelentős nyomást gyakorolnak az Unió felszíni víztesteinek 11 %-ára⁴⁰. Az ezekből az agglomerációkból származó szennyezés hatékonyabb kezelése és a kezeletlen települési szennyvíz környezetbe történő kibocsátásának megelőzése érdekében ezen irányelv hatályának ki kell terjednie az 1 000 lakosegyenértékű (LE) vagy annál nagyobb agglomerációkra.
- (5) A települési szennyvíz környezetbe történő kibocsátás előtti hatékony kezelése érdekében az 1 000 lakosegyenértékű vagy annál nagyobb agglomerációk valamennyi települési szennyvizét központosított gyűjtőrendszerekben kell összegyűjteni. Amennyiben már működnek ilyen rendszerek, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azokba a települési szennyvíz valamennyi forrása be legyen kapcsolva.
- (6) Kivételes esetekben, amennyiben bizonyítható, hogy egy központosított települési szennyvízgyűjtő rendszer létrehozása nem járna környezeti előnyökkel vagy túlzott költségeket vonna maga után, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a települési szennyvíz kezelésére egyedi rendszereket alkalmazzanak, feltéve, hogy azok ugyanolyan szintű kezelést biztosítanak, mint a másodlagos és harmadlagos kezelés. E célból a tagállamoknak nemzeti nyilvántartásokat kell létrehozniuk a területükön használt egyedi rendszerek azonosítására, és minden szükséges intézkedést meg kell tenniük annak érdekében, hogy az ilyen rendszerek jól legyenek megtervezve, megfelelően karban legyenek tartva, és rendszeres megfelelőség-ellenőrzésnek legyenek alávetve. A tagállamoknak különösen azt kell biztosítaniuk, hogy a települési szennyvíz összegyűjtésére és tárolására használt egyedi rendszerek vízátnemeresztőek és szivárgásmentesek legyenek, valamint hogy rendszeresen és meghatározott időközönként ellenőrzésnek legyenek alávetve.
- (7) Az esőzések során a záporvíz túlfolyás és a városi lefolyás a környezetbe kibocsátott szennyezés továbbra is jelentős forrásai. Ezek a kibocsátások az urbanizációnak és a csapadék klímaváltozás miatt megváltozott eloszlásának együttes hatásaiból kifolyólag várhatóan növekedni fognak. Az e szennyezési forrás csökkentésére irányuló megoldásokat helyi szinten, a helyi sajátosságok figyelembevételével kell meghatározni. A megoldásoknak a városi területek integrált, mennyiségi és minőségi vízgazdálkodásán kell alapulniuk. Ezért a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden 100 000 LE és annál nagyobb agglomerációra vonatkozóan helyi szinten integrált települési szennyvízkezelési tervek kerüljenek kidolgozásra, mivel a

⁴⁰ EEA-jelentés, European waters – Assessment of status and pressures 2018 (Európai vizek – A vizek állapotának és terhelésének felmérése, 2018) 7/2018. sz.

kibocsátott szennyezés jelentős részéért ezek az agglomerációk felelősek. Ezenkívül integrált települési szennyvízkezelési terveket kell kidolgozni a 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációk esetében is ott, ahol a záporvíz túlfolyás vagy a városi lefolyás kockázatot jelent a környezetre vagy a közegészségre nézve.

- (8) Annak érdekében, hogy az integrált települési szennyvízkezelési tervek költséghatékonyak legyenek, fontos, hogy a fejlett városi területek bevált gyakorlatain alapuljanak. Ezért a mérlegelendő intézkedéseknek a helyi körülmények alapos elemzésére kell támaszkodniuk, és a megelőzést kell előnyben részesíteniük, vagyis olyan megközelítést, amely korlátozni kívánja a nem szennyezett esővizek összegyűjtését és optimalizálni a meglévő infrastruktúrák használatát. A „zöld” fejlesztéseket előnyben részesítve új szürke infrastruktúrákat csak akkor szabad előírni, ha az feltétlenül szükséges. Annak érdekében, hogy a nem megfelelően kezelt települési szennyvíz kibocsátása ne befolyásolja hátrányosan a környezetet, különösen a part menti és a tengeri környezetet, valamint a közegészséget, az 1 000 lakosegyenértékű vagy annál nagyobb agglomerációk települési szennyvizének valamennyi kibocsátása esetében másodlagos kezelést kell alkalmazni.
- (9) Az értékelés kimutatta, hogy a 91/271/EGK irányelv végrehajtásának köszönhetően jelentősen csökkent a nitrogén- és foszforkibocsátás. Mindazonáltal az értékelés szerint a települési szennyvíztisztító telepekről e szennyező anyagok továbbra is nagy mennyiségben jutnak a környezetbe, ami közvetlenül vezet az uniós víztestek és tengerek eutrofizációjához. E szennyezés egy része elkerülhető, mivel a technológiai fejlődés és a bevált gyakorlatok azt mutatják, hogy a 91/271/EGK irányelv alapján a nitrogénre és a foszforra megállapított kibocsátási határértékek elavultak, és azokat szigorítani kell. A harmadlagos kezelést minden 100 000 lakosegyenértékű és annál nagyobb település szennyvíztisztító telepein szisztematikusan kötelezővé kell tenni, mivel ezek a telepek továbbra is fontos nitrogén- és foszforkibocsátási forrást jelentenek.
- (10) A harmadlagos kezelést kötelezővé kell tenni az olyan 10 000 lakosegyenértékű és annál nagyobb agglomerációkban is, amelyek eutrofizációnak kitett vagy potenciálisan kitett területeken bocsátanak ki szennyvizet. Annak érdekében, hogy az eutrofizáció visszaszorítására irányuló erőfeszítéseket a teljes vízgyűjtő terület érintett medencéinek szintjén össze lehessen hangolni, ebben az irányelvben fel kell sorolni azokat a területeket, ahol az eutrofizáció a jelenleg rendelkezésre álló adatok szerint problémát jelent. Ezenkívül a vonatkozó uniós jogszabályok közötti koherencia biztosítása érdekében a tagállamoknak azonosítaniuk kell az országhatáraikon belül található, az eutrofizációnak kitett vagy potenciálisan kitett egyéb területeket, különösen a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴¹, a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴² és a 91/676/EGK tanácsi irányelv⁴³ szerint gyűjtött adatok alapján. A határértékek szigorítása, az eutrofizációra érzékeny területek egységesebb és inkluzívabb meghatározása, valamint az összes nagy létesítmény esetében a harmadlagos kezelés elvégzésére vonatkozó kötelezettség

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

⁴³ A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.).

előírása együttesen hozzá fog járulni az eutrofizáció visszaszorításához. Mivel ehhez nemzeti szinten további beruházásokra lesz szükség, a tagállamoknak elegendő időt kell biztosítani a szükséges infrastruktúra létrehozására.

- (11) A Bizottság több stratégiáját⁴⁴ is alátámasztó legújabb tudományos ismeretek rávilágítanak arra, hogy intézkedéseket kell hozni a mikroszennyező anyagok problémájának kezelése érdekében, amelyek ma már az Unió valamennyi vizében kimutathatók. E mikroszennyező anyagok némelyike már kis mennyiségben is veszélyt jelent a közegészségre és a környezetre. Ezért további kezelést, azaz negyedleges kezelést kell bevezetni annak érdekében, hogy a mikroszennyező anyagok széles skáláját el lehessen távolítani a települési szennyvízből. A negyedleges kezelésnek elsősorban a szerves mikroszennyező anyagokra kell összpontosítania, amelyek a szennyezés jelentős részét teszik ki, és amelyek tekintetében már léteznek eltávolítási technológiák. A kezelést az elővigyázatossági megközelítés és a kockázatalapú megközelítés együttes figyelembevételével kell előírni. Ezért minden 100 000 LE és annál nagyobb teljesítményű települési szennyvíztisztító telepnek negyedleges kezelést kell biztosítani, mivel a mikroszennyező anyagok környezetbe történő kibocsátásának jelentős részéért ezek a létesítmények a felelősek, és ilyen nagyságrenden költséghatékony lenne, ha a települési szennyvíztisztító telepek eltávolítanák a mikroszennyező anyagokat. A 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációk esetében a tagállamok számára elő kell írni, hogy a mikroszennyező anyagokkal való szennyezés szempontjából érzékenynek minősített területeken egyértelmű, pontosan meghatározott kritériumok alapján alkalmazzanak negyedleges kezelést. E területek között szerepelniük kell azon helyeknek, ahol a kezelt települési szennyvíz víztestekbe történő kibocsátása alacsony hígítási arányt eredményez, vagy ahol a befogadó víztesteket ivóvíz előállítására vagy fürdővízként használják. A 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációk esetében a negyedleges kezelés követelményét úgy lehet kikerülni, hogy a tagállamok szabványosított kockázatértékelés alapján igazolják a környezetet vagy a közegészséget érintő kockázatok hiányát. Annak érdekében, hogy a tagállamoknak elegendő idejük legyen a szükséges infrastruktúrák megtervezésére és megvalósítására, a negyedleges kezelés követelményét 2040-ig fokozatosan, egyértelmű köztes célkitűzéseket beiktatva kell alkalmazni.
- (12) Annak érdekében, hogy a szennyvíztisztító telepek kibocsátásai folyamatosan megfeleljenek a másodlagos, harmadlagos és negyedleges kezelésre vonatkozó követelményeknek, ezen irányelv követelményeinek megfelelően mintákat kell venni, és ezeknek a mintáknak meg kell felelniük az ezen irányelvben meghatározott paraméter-határértékeknek. Az említett minták eredményeit érintő esetleges technikai eltérések figyelembevétele érdekében meg kell határozni azon minták maximális számát, amelyek nem felelnek meg az említett paraméter-határértékeknek.

⁴⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia, COM(2018) 28 final; A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: Az Európai Unió környezetbe kerülő gyógyszerekkel kapcsolatos stratégiai megközelítése, COM(2019) 128 final; A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A vegyi anyagokra vonatkozó fenntarthatósági stratégia a toxikus anyagoktól mentes környezetért, COM(2020) 667 final; A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára: „Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé” (COM(2021) 400 final).

- (13) A mikroszennyező anyagok települési szennyvízből való eltávolításához szükséges negyedleges kezelés többletköltségekkel jár, például a nyomon követéssel és az egyes települési szennyvíztisztító telepeken telepítendő új, fejlett berendezésekkel kapcsolatban. E többletköltségek fedezése érdekében, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikkének (2) bekezdésében megfogalmazott „a szennyező fizet” elvvel összhangban alapvető fontosságú, hogy azok a gyártók, akik olyan anyagokat tartalmazó termékeket hoznak forgalomba az Unióban, amelyek életciklusuk végén mikroszennyező anyagként (a továbbiakban: mikroszennyező anyagok) a települési szennyvízbe kerülnek, felelősséget vállaljanak a szakmai tevékenységük során keletkező anyagok eltávolításához szükséges további kezeléséért. Ennek elérésére a kiterjesztett gyártói felelősség rendszere a legmegfelelőbb eszköz, mivel korlátozná az adófizetőkre és a vízdíjra gyakorolt pénzügyi hatást, ugyanakkor ösztönözné a környezetbarátabb termékek kifejlesztését. Jelenleg a gyógyszerek és a kozmetikai maradékanyagok jelentik a települési szennyvízben található mikroszennyező anyagok azon fő forrásait, amelyek további kezelést igényelnek (negyedleges kezelés). Ezért e két termékcsoporthoz kiterjesztett gyártói felelősséget kell alkalmazni.
- (14) Mindazonáltal lehetővé kell tenni a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek alóli mentesítést, ha a termékeket csekély, azaz 2 tonnánál kisebb mennyiségben hozzák forgalomba, mivel ilyen esetekben a gyártóra háruló további adminisztratív teher a környezeti előnyökhöz képest aránytalan lenne. A mentesítést abban az esetben is lehetővé kell tenni, ha a gyártó bizonyítani tudja, hogy a termék életciklusának végén nem keletkeznek mikroszennyező anyagok. Ez lehet a helyzet például akkor, ha bizonyítható, hogy a termékből származó maradékanyagok a szennyvízben és a környezetben biológiailag gyorsan lebomlanak, vagy nem is jutnak el a települési szennyvíztisztító telepekre. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az azon forgalomba hozott termékek azonosítására szolgáló részletes kritériumok megállapítása céljából, amelyekből életciklusuk végén nem jutnak mikroszennyező anyagok a szennyvízbe. E kritériumok kidolgozása során a Bizottságnak figyelembe kell vennie a tudományos vagy a rendelkezésre álló egyéb műszaki információkat, ezen belül a vonatkozó nemzetközi szabványokat.
- (15) Az esetleges belső piaci torzulások elkerülése érdekében ebben az irányelvben minimumkövetelményeket kell megállapítani a kiterjesztett gyártói felelősség végrehajtására vonatkozóan, míg a rendszer gyakorlati megszervezéséről nemzeti szinten kell dönteni. A gyártók hozzájárulásának arányosnak kell lennie az általuk forgalomba hozott termékek mennyiségével és a maradékanyagok veszélyességével. A hozzájárulásoknak fedezniük kell a mikroszennyező anyagok nyomon követésére irányuló tevékenységgel, a forgalomba hozott termékek mennyiségére és veszélyességére vonatkozó statisztikák gyűjtésével, jelentésével és pártatlan ellenőrzésével, valamint a települési szennyvíz negyedleges kezelésének hatékony és ezen irányelvvel összhangban történő alkalmazásával összefüggő költségeket, de nem haladhatják meg azokat. Mivel a települési szennyvizet együttesen kezelik, helyénvaló előírni a gyártók számára, hogy csatlakozzanak egy olyan központosított szervezethez, amely a nevükben teljesíteni tudja a kiterjesztett gyártói felelősség szerinti kötelezettségeiket.
- (16) Az értékelés azt is kimutatta, hogy a szennyvízkezelési ágazat lehetőséget kínál saját energiafogyasztásának jelentős csökkentésére és megújuló energia előállítására, például a települési szennyvíztisztító telepeken rendelkezésre álló felületek napenergia-termelésre való kihasználása vagy az iszaptól történő biogáz-előállítás

révén. Az értékelés arra is rámutatott, hogy egyértelmű jogi kötelezettségek nélkül csak részleges előrelépés várható ebben az ágazatban. Ezzel összefüggésben a tagállamok számára elő kell írni, hogy gondoskodjanak arról, hogy a területükön található, legalább 10 000 LE terhelést kezelő valamennyi települési szennyvíztisztító telep által felhasznált összes éves energia ne haladja meg az említett települési szennyvíztisztító telepek által előállított, az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁵ 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, megújuló energiaforrásokból származó energiát. Ezt a célkitűzést 2040. december 31-ig fokozatosan, köztes célkitűzéseket beiktatva kell teljesíteni. Ezen energiasemlegességi cél elérése hozzá fog járulni az ágazat elkerülhető üvegházhatásúgáz-kibocsátásának 46 %-os csökkentéséhez, és eközben segíti a 2050-re kitűzött klímasemlegességi célkitűzések és a kapcsolódó nemzeti és uniós célkitűzések [például az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴⁶ meghatározott célkitűzések] elérését. Az Unió energiafüggőségének csökkentéséhez, azaz a Bizottság „REpowerEU” tervében⁴⁷ megfogalmazott egyik célkitűzéshez hozzá fog járulni továbbá az uniós alapú biogáz- vagy napenergia-termelés ösztönzése, és az energiahatékonyság elsődlegességének elvével⁴⁸ – ami azt jelenti, hogy az energiapolitika kialakítása és a releváns beruházási döntések meghozatala során a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venni a költséghatékony energiahatékonysági intézkedéseket – összhangban az energiahatékonysági intézkedések fokozása. Mindez összhangban van továbbá az (EU) 2018/844 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁴⁹ és az (EU) 2018/2001 irányelvvel, amelyek értelmében a települési szennyvíztisztító telepek a megújuló energiaforrások szempontjából „célterületnek”, azaz a megújuló energiaforrásokat előállító üzemek telepítésére különösen alkalmas helyszínnek minősülnek. Az energiasemlegesség célkitűzésének az egyes települési szennyvíztisztító telepekre és gyűjtőrendszerekre vonatkozó optimális intézkedések révén történő elérése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵⁰ 8. cikkével összhangban négyévente energetikai auditokra kerüljön sor. Ezen auditok során fel kell tárni, hogy a 2012/27/EU irányelv VI. mellékletében meghatározott kritériumok alapján hol van lehetőség a megújuló energia költséghatékony felhasználására vagy előállítására.

⁴⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

⁴⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: REPowerEU terv COM(2022) 230 final.

⁴⁸ A Bizottság (EU) 2021/1749 ajánlása (2021. szeptember 28.) az energiahatékonyság elsődlegességéről: az elvektől a gyakorlatig – Iránymutatások és példák az energiaágazatban és azon túl történő döntéshozatalban való végrehajtáshoz.

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/844 irányelve (2018. május 30.) az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv és az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 328., 2018.12.21., 210. o.).

⁵⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

- (17) Mivel a vízszennyezés határokon átnyúló jellege miatt az egymással szomszédos tagállamoknak vagy harmadik országoknak szükségképpen együtt kell működniük a szóban forgó szennyezés kezelése és a szennyezési forrás kezelésére szolgáló intézkedések meghatározása terén, a tagállamok számára elő kell írni, hogy tájékoztassák egymást vagy a harmadik országot arról, ha az egyik tagállamban vagy harmadik országban kibocsátott települési szennyvízből származó jelentős vízszennyezés hatással van vagy valószínűleg hatással lesz egy másik tagállam vagy harmadik ország vízminőségére. A folyóvizek alsóbb szakaszait érintő jelentős mértékű nem szándékos szennyezés esetén a tájékoztatást azonnal meg kell tenni. A Bizottságnak tájékoztatást kell kapnia, és szükség esetén a tagállamok kérésére üléseken kell részt vennie. Fontos továbbá kezelni az olyan harmadik országokból származó, országhatárokon áterjedő szennyezést, amelyek egyes tagállamokkal közös víztestekkel rendelkeznek. A harmadik országokból származó vagy oda érkező szennyezés kezelése céljából a harmadik országokkal folytatott együttműködés és koordináció az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) Vízügyi Egyezménye⁵¹ vagy más vonatkozó regionális egyezmények, például a regionális tengerekről vagy folyókról szóló egyezmények keretében valósulhat meg.
- (18) A környezet és az emberi egészség védelme érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés érdekében épített települési szennyvíztisztító telepeket úgy alakítsák ki, építsék meg, üzemeltessék és tartsák karban, hogy azok minden szokásos helyi éghajlati viszony között megfelelő teljesítményt nyújtsanak.
- (19) A települési szennyvíztisztító telepek nem háztartási szennyvizet, azon belül ipari szennyvizet is fogadnak, amely a 91/271/EGK irányelv által kifejezetten nem szabályozott számos szennyező anyagot tartalmazhat, például nehézfémeket, mikroműanyagokat, mikroszennyező anyagokat és egyéb vegyi anyagokat. Az ilyen típusú szennyezéssel kapcsolatos ismeretek sok esetben hiányosak, ami nem csak, hogy csorbítja a kezelési folyamat működését és hozzájárul a befogadó vizek szennyezéséhez, de az iszap visszanyerését és a kezelt szennyvíz újrafelhasználását is akadályozhatja. A tagállamoknak ezért rendszeresen nyomon kell követniük és jelenteniük kell a települési szennyvíztisztító telepekre belépő és a víztestekbe kibocsátott nem háztartási szennyezést. A nem háztartási szennyvízkibocsátásból származó szennyezés forrásnál történő megelőzése érdekében a gyűjtőrendszerekhez csatlakozó ipari létesítményekből vagy vállalkozásoktól származó kibocsátásokat előzetes engedélyhez kell kötni. Annak érdekében, hogy a gyűjtőrendszerek és a települési szennyvíztisztító telepek műszakilag képesek legyenek a beérkező szennyezés fogadására és kezelésére, az engedélyek kiadása előtt konzultálni kell a nem háztartási szennyvizet fogadó települési szennyvíztisztító telepeket működtető üzemeltetőkkel, és lehetővé kell tenni számukra, hogy kezelési folyamataik kiigazítása érdekében megtekinthessék a kiadott engedélyeket. Amennyiben a bejövő vizekben nem háztartási szennyezés kerül azonosításra, a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a szennyezés forrásnál történő csökkentésére; ehhez a szennyezési források azonosítása céljából fokozniuk kell a gyűjtőrendszerekben található szennyező anyagok ellenőrzését, és szükség esetén felül kell vizsgálniuk a kapcsolódó települési szennyvíztisztító telepek engedélyeit. Az Unió vízkészleteire egyre nagyobb nyomás nehezedik, ami az Unió egyes területein állandó vagy átmeneti

⁵¹ A határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló, módosított ENSZ-EGB-egyezmény, valamint a csatlakozási eljárást pontosító VI/3. sz. határozat.

vízhiányt eredményez. A kezelt települési szennyvíz szélesebb körű újrafelhasználása, ezáltal pedig a felszíni és felszín alatti víztestekből történő édesvíz-kinyerés korlátozása révén az Unió jobban tudná kezelni a vízkészletekre nehezedő növekvő nyomást. Ezért ösztönözni és ahol csak lehet, meg kell valósítani a kezelt települési szennyvíz szélesebb körű újrafelhasználását, figyelembe véve, hogy a befogadó víztestek jó ökológiai és kémiai állapotára vonatkozó, a 2000/60/EK irányelvben meghatározott célkitűzéseket is teljesíteni kell. A települési szennyvíz kezelésére vonatkozó követelmények szigorítása, valamint a szennyezés forrásnál történő jobb ellenőrzésére, nyomon követésére és csökkentésére irányuló intézkedések hatással lesznek a kezelt települési szennyvíz minőségére, így ezek is hozzájárulnak a víz újrafelhasználásához. Amennyiben a víz újrafelhasználása mezőgazdasági öntözési célt szolgál, azt az (EU) 2020/741 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁵² összhangban kell végezni.

- (20) Ezen irányelv megfelelő végrehajtása és különösen a kibocsátási határértékek betartása érdekében fontos ellenőrizni a kezelt települési szennyvíz környezetbe történő kibocsátását. Az ellenőrzés céljából létre kell hozni egy nemzeti szintű kötelező előzetes engedélyezési rendszert, és a kezelt települési szennyvíz környezetbe történő kibocsátását engedélyhez kell kötni. Ezen túlmenően azt megakadályozandó, hogy a műanyag biomédiumok az e technikát alkalmazó települési szennyvíztisztító telepekről nem szándékosan a környezetbe kerüljenek, a kibocsátási engedélyekben konkrét kötelezettségeket kell feltüntetni az ilyen kibocsátások folyamatos nyomon követésére és megelőzésére vonatkozóan.
- (21) A környezet védelme érdekében az egyes ipari ágazatokból származó, biológiailag lebomló, nem háztartási szennyvíz környezetbe történő közvetlen kibocsátását nemzeti szinten előzetes engedélyezéshez és megfelelő követelményekhez kell kötni. E követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy az egyes ipari ágazatokból származó közvetlen kibocsátásokat az emberi egészség és a környezet védelme érdekében szükség szerint másodlagos, harmadlagos és negyedleges kezelésnek vessék alá.
- (22) Az EUMSZ 168. cikkének (1) bekezdése szerint az Unió tevékenységének a nemzeti politikákat kell kiegészítenie, és a népegészségügyi helyzet javítására, valamint a betegségek megelőzésére kell irányulnia. A települési szennyvízre vonatkozó releváns közegészségügyi adatok optimális felhasználása érdekében gondoskodni kell a települési szennyvíz megfigyeléséről, és azt fel kell használni megelőzési vagy korai előrejelzési célokra, például a települési szennyvízben található egyes vírusoknak a járványok vagy világjárványok kitörésére utaló jelként történő kimutatására. A tagállamoknak állandó párbeszédet és koordinációt kell kialakítaniuk a közegészségügyért felelős illetékes hatóságok és a települési szennyvíz kezeléséért felelős illetékes hatóságok között. E koordináció keretében össze kell állítani a települési szennyvízben ellenőrizendő közegészségügyi paraméterek jegyzékét, valamint a mintavétel gyakoriságát és helyét. Ez a megközelítés kiaknázza és kiegészíti a közegészség védelmével kapcsolatos egyéb uniós kezdeményezéseket, például a szennyvízfelügyeletet is magában foglaló környezetvédelmi megfigyelést⁵³.

⁵² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/741 rendelete (2020. május 25.) a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről (HL L 177., 2020.6.5., 32. o.).

⁵³ A Bizottság közleménye: Az Egészségügyi Szükséghelyzet-felkészültségi és -reagálási Hatóság (HERA) bevezetése – a következő lépés az európai egészségügyi unió megvalósítása felé (COM(2021) 576 final).

A Covid19-világjárvány során gyűjtött információk és a SARS-CoV-2 és variánsai uniós szennyvizekben történő szisztematikus megfigyelésének kialakítására vonatkozó közös megközelítésről szóló bizottsági ajánlás⁵⁴ (a továbbiakban: az ajánlás) végrehajtása során szerzett tapasztalatok alapján a tagállamok számára elő kell írni, hogy rendszeresen kövessék nyomon a SARS-CoV-2-vel és annak variánsaival kapcsolatos egészségügyi paramétereket. Annak érdekében, hogy az alkalmazott módszerek egységesek legyenek, a tagállamoknak lehetőség szerint a SARS-CoV-2 és variánsai nyomon követésére vonatkozó ajánlásban meghatározott mintavételi és elemzési módszereket kell alkalmazniuk.

- (23) Az Unió elismeri, hogy foglalkozni kell az antimikrobiális rezisztencia (AMR) kérdésével, és 2017-ben elfogadta az antimikrobiális rezisztencia leküzdésére irányuló egységes egészségügyi megközelítés szerinti európai cselekvési tervet⁵⁵. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) szerint a szennyvíz elismerten az antimikrobiális szerek és metabolitjaik, valamint az antimikrobiális szerekkel szemben ellenálló baktériumok és génjeik egyik fő forrása, és ezt dokumentumok is alátámasztják. Az antimikrobiális rezisztencia fő forrásaival kapcsolatos ismeretek bővítése érdekében kötelezettséget kell bevezetni az AMR települési szennyvízben való jelenlétének nyomon követésére, hogy továbbfejlesszük tudományos ismereteinket, és a jövőben megfelelő intézkedéseket hozhassunk.
- (24) A környezet és az emberi egészség védelme érdekében a tagállamoknak meg kell határozniuk a települési szennyvíz kezelése által okozott kockázatokat. E meghatározás alapján, és amennyiben az uniós vízügyi jogszabályok követelményeinek való megfeleléshez szükséges, a tagállamoknak az ezen irányelvben meghatározott minimumkövetelmények teljesítéséhez szükséges intézkedéseknél szigorúbb intézkedéseket kell hozniuk a települési szennyvíz gyűjtése és kezelése tekintetében. A helyzettől függően ezek a szigorúbb intézkedések magukban foglalhatják többek között gyűjtőrendszerek létrehozását, integrált települési szennyvízkezelési tervek kidolgozását vagy a települési szennyvíz másodlagos, harmadlagos vagy negyedleges kezelésének alkalmazását olyan agglomerációk vagy települési szennyvíztisztító telepek esetében, amelyek nem érik el az általános követelmények alkalmazását szükségessé tevő LE-küszöbértékeket. Magukban foglalhatnak továbbá a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁵⁶ való megfeleléshez szükséges, a kezelt települési szennyvíz fertőtlenítésére vonatkozó minimumkövetelményeknél magasabb szintű kezelést.
- (25) A 6. fenntartható fejlődési cél és az ahhoz kapcsolódó célkitűzés értelmében a tagállamok feladata a „megfelelő és méltányos higiénias létesítmények és higiénias körülmények biztosítása mindenki számára és a szabadtéri székletürítés gyakorlatának megszüntetése 2030-ig, külön figyelmet fordítva a nők és lányok, valamint a kiszolgáltatott helyzetű személyek szükségleteire”⁵⁷. Ezenkívül a szociális jogok

⁵⁴ A Bizottság (EU) 2021/472 ajánlása (2021. március 17.) a SARS-CoV-2 és variánsai uniós szennyvizekben történő szisztematikus megfigyelésének kialakítására vonatkozó közös megközelítésről (HL L 98., 2021.3.19., 3. o.).

⁵⁵ A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: „Az egységes egészségügyi megközelítés szerinti európai cselekvési terv az antimikrobiális rezisztencia (AMR) leküzdése érdekében” (COM(2017) 0339 final).

⁵⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 37. o.).

⁵⁷ Az ENSZ Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott határozat ([A/70/L.1](#)).

európai pillérének⁵⁸ 20. alapelve kimondja, hogy mindenkinek joga van a jó minőségű alapvető szolgáltatásokhoz, többek között a vízhez és a megfelelő higiénias létesítményekhez. Ennek fényében, valamint a WHO higiéniai és egészségügyi iránymutatásaiban⁵⁹ foglalt ajánlásokkal, továbbá a Víz és Egészség Jegyzőkönyv⁶⁰ rendelkezéseivel összhangban a tagállamoknak nemzeti szinten kell foglalkozniuk a megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférés kérdésével. Ezt olyan intézkedések révén kell megvalósítani, amelyek célja, hogy mindenki számára javítsák a megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférést, például higiénias létesítmények közterületeken való létrehozásával, valamint a közigazgatási intézményekben és a középületekben a megfelelő higiénias létesítmények ingyenes rendelkezésre bocsátásának ösztönzésével és/vagy megfizethetővé tételével. A higiénias létesítményeknek lehetővé kell tenniük az emberi vizelet, a széklet és a menstruációs vér biztonságos kezelését és ártalmatlanítását. E létesítmények működtetése során szem előtt kell tartani a biztonságot, ami azt jelenti, hogy mindenkor hozzáférhetőnek kell lenniük mindenki számára, többek között a sajátos szükségletekkel rendelkező személyek, például a gyermekek, az idősek, a fogyatékkal élők és a hajléktalanok számára, hogy olyan helyen kell elhelyezkedniük, amely minimális kockázatot jelent a felhasználók biztonságára nézve, valamint hogy használatuknak higiénikusnak és műszakilag biztonságosnak kell lennie. Az is fontos, hogy ilyen létesítmények kellő számban álljanak rendelkezésre, hogy mindenki szükség szerint igénybe vehesse azokat, és a várakozási idő ne legyen indokolatlanul hosszú.

- (26) Az „Egyenlőségközpontú Unió: a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszer” című, 2020. október 7-i bizottsági közlemény elismerte a kisebbségi kultúrák – például a roma és vándorló, akár letelepedett, akár állandó lakhellyel nem rendelkező csoportok – sajátos helyzetét, és különösen a megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférésükkel kapcsolatos problémákat, és szorgalmazta az alapvető szolgáltatásokhoz való tényleges és egyenlő hozzáférés biztosítását. Összességében helyénvaló, hogy a tagállamok különös figyelmet fordítsanak a kiszolgáltatott helyzetű és marginalizált csoportokra, és a szükséges intézkedések megtételével javítsák a megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférésüket. Fontos, hogy e csoportok meghatározása összhangban legyen az (EU) 2020/2184 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶¹ 16. cikkének (1) bekezdésével. A kiszolgáltatott és perifériára szorult csoportok megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáféréseinek javítását célzó intézkedések magukban foglalhatják a közterületeken ingyenesen vagy alacsony szolgáltatási díj ellenében igénybe vehető higiénias létesítmények biztosítását, a települési szennyvíz összegyűjtésére szolgáló megfelelő rendszerekkel való kapcsolat javítását vagy fenntartását, valamint tájékoztatást arról, hogy hol található a legközelebbi higiénias létesítmény.

⁵⁸ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a szociális jogok európai pillérének létrehozásáról (COM(2017) 250 final).

⁵⁹ A WHO higiéniai és egészségügyi iránymutatásai, 2018.

⁶⁰ A határokat átlépő vízfolyások és nemzetközi tavak védelméről és használatáról szóló 1992. évi egyezményhez kapcsolódó Víz és Egészség Jegyzőkönyv, 1999. június 17.

⁶¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2184 irányelve (2020. december 16.) az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 435., 2020.12.23., 1. o.).

- (27) A biztonságos ivóvízről és a megfelelő higiéniai létesítményekről szóló uniós emberi jogi iránymutatások⁶² szerint különös figyelmet kell fordítani a nők és lányok szükségleteire, mivel ők különösen ki vannak téve a támadásoknak, a szexuális és nemi alapú erőszaknak, a zaklatásnak és a biztonságukat fenyegető egyéb veszélyeknek, amikor otthonukon kívüli higiéniai létesítményeket vesznek igénybe. Ez összhangban van a vízdiplomáciáról szóló tanácsi következtetésekkel⁶³, amelyek újól megerősítették annak fontosságát, hogy a nemek közötti egyenlőség szempontját be kell építeni a vízdiplomáciába. Ezért a tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a nőkre és lányokra mint kiszolgáltatott csoportokra, és meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy javítsák vagy fenntartsák a megfelelő higiéniai létesítményekhez való biztonságos hozzáférésüket.
- (28) Az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy az iszapkezelést jobban össze kellene hangolni a körforgásos gazdaság és a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhiérarchia elveivel. A nem háztartási kibocsátásokból származó szennyezés forrásnál történő jobb nyomon követésére és csökkentésére irányuló intézkedések hozzá fognak járulni a keletkező iszap minőségének javításához és biztonságos mezőgazdasági felhasználásának biztosításához. A tápanyagoknak, köztük a kritikus anyagnak minősülő foszfornak az iszaptól való megfelelő és biztonságos visszanyerése érdekében uniós szinten meg kell határozni a minimális visszanyerési arányokat.
- (29) További nyomon követésre van szükség a mikroszennyező anyagokra, a nem háztartási szennyezésre, az energiaszemlegességre, az ÜHG-kibocsátásra, valamint a záporvíz túlfolyásra és a városi lefolyásra vonatkozó új követelményeknek való megfelelés ellenőrzése érdekében. A települési szennyvizekben található mikroszennyező anyagok csökkentésére vonatkozó negyedleges kezelés ellenőrzéséhez elegendő a reprezentatív mikroszennyező anyagok egy korlátozott körének megfigyelése. A nyomon követés gyakoriságát hozzá kell igazítani a Svájcban jelenleg alkalmazott bevált gyakorlatokhoz. A költséghatékonyság érdekében ezeket a kötelezettségeket a települési szennyvíztisztító telepek és az agglomerációk méretéhez kell igazítani. A nyomon követésből származó adatok a nyolcadik környezetvédelmi cselekvési programban⁶⁴ meghatározott átfogó környezetvédelmi nyomonkövetési keret, konkrétan pedig az azt alátámasztó szennyezőanyag-mentességi ellenőrzési keretrendszer⁶⁵ adatai közé is beépülnek.
- (30) Az adminisztratív terhek csökkentése és a digitalizáció kínálta lehetőségek jobb kihasználása érdekében javítani és egyszerűsíteni kell az irányelv végrehajtásáról szóló jelentéstételt, és ennek érdekében meg kell szüntetni a tagállamok azon kötelezettségét, hogy kétfévente jelentést tegyenek a Bizottságnak, és a Bizottság azon kötelezettségét, hogy kétfévente jelentéseket tegyen közzé. Ezt fel kell váltani azzal a követelménnyel, hogy a tagállamok az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) támogatásával javítsák és rendszeresen frissítsék a 91/271/EGK irányelv alapján létrehozott, meglévő nemzeti szabványosított adatkészleteket. A Bizottság és az EEA

⁶² Az EU emberi jogi iránymutatásai a biztonságos ivóvízről és a megfelelő higiéniai létesítményekről (10145/19).

⁶³ A Tanács következtetései a vízdiplomáciáról (13991/18).

⁶⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/591 határozata (2022. április 6.) a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 114., 2022.4.12., 22. o.).

⁶⁵ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára: „Út a szennyezőanyag-mentes levegő, víz és talaj felé” (COM(2021) 400 final).

számára állandó hozzáférést kell biztosítani a nemzeti adatbázisokhoz. Az ezen irányelv alkalmazására vonatkozó teljes körű tájékoztatás érdekében az adatállományoknak információkat kell tartalmazniuk a települési szennyvíztisztító telepek kezelési követelményeknek való megfeleléséről (megfelel/nem felel meg, a kibocsátott szennyező anyagok terhelése és koncentrációja), az energiasemlegességi célkitűzések elérésének szintjéről, a 10 000 LE feletti szennyvíztisztító telepek ÜHG-kibocsátásáról, valamint a tagállamok által a záporvíz túlfolyással/városi lefolyással összefüggésben hozott intézkedésekről, a higiénias létesítményekhez való hozzáférésről és az egyedi rendszerekkel végzett kezelésről. Ezen túlmenően az adatok felhasználásának optimalizálása és a teljes átláthatóság elősegítése érdekében biztosítani kell a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁶⁶ való teljes összhangot.

- (31) Ezen irányelv időben történő és megfelelő végrehajtása érdekében alapvető fontosságú, hogy a tagállamok nemzeti végrehajtási programot hozzanak létre, amely magában foglalja a szükséges beruházások hosszú távú programozását, valamint egy finanszírozási stratégiát. Ezekről a nemzeti programokról jelentést kell tenni a Bizottságnak. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében ez a követelmény nem alkalmazandó azokra a tagállamokra, amelyeket a szennyvíz összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó fő kötelezettségek tekintetében több mint 95 %-os megfelelési szint jellemez.
- (32) A települési szennyvizek összegyűjtésének és kezelésének ágazata egy sajátos, kötött piac, ahol az állami és kisvállalkozások anélkül kapcsolódnak a gyűjtőrendszerhez, hogy lehetőségük lenne megválasztani üzemeltetőiket. Ezért fontos biztosítani, hogy a nyilvánosság megismerhesse az üzemeltetők fő teljesítménymutatóit, például a szennyvízkezelés elért szintjét, a kezelés költségeit, a felhasznált és előállított energiát, valamint a kapcsolódó ÜHG-kibocsátást és szénlábnymot. Annak érdekében, hogy a nyilvánosság jobban tisztában legyen a települési szennyvíz kezelésének következményeivel, az egyes háztartások éves szennyvízgyűjtési és -kezelési költségeire vonatkozó kulcsfontosságú információkat könnyen hozzáférhető módon – például a számlákon – meg kell adni, más részletes információkat pedig az üzemeltető vagy az illetékes hatóság honlapján online kell hozzáférhetővé tenni.
- (33) A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶⁷ a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánoságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. évi Aarhusi Egyezményrel (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény) összhangban biztosítja a tagállamokban a környezeti információkhoz való hozzáférést. Az Aarhusi Egyezmény széles körű kötelezettségekről rendelkezik, amelyek egyaránt vonatkoznak az ilyen információk kérésre történő rendelkezésre bocsátására és aktív terjesztésére. Fontos, hogy ezen irányelvnek az információkhoz való hozzáférésre és az adatmegosztási megállapodásokra vonatkozó rendelkezései kiegészítsék az említett irányelvet annak előírásával, hogy a települési szennyvíz gyűjtésére és kezelésére

⁶⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai szennyező anyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.)

⁶⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26–32. o.).

vonatkozó online információkat kötelező felhasználóbarát módon, külön jogi szabályozás létrehozása nélkül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenni.

- (34) Ezen irányelv hatékonysága és az uniós környezetvédelmi politika keretében a közegészség védelmére irányuló célja megköveteli, hogy természetes vagy jogi személyek, illetve adott esetben szabályszerűen létrehozott szervezeteik bírósági eljárás során hivatkozhatnak ezen irányelvre, és a nemzeti bíróságok az uniós jog elemeként figyelembe vehessék azt, többek között a nemzeti hatóságok határozatainak felülvizsgálata céljából. Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított lojális együttműködés elvének értelmében a tagállami bíróságok feladata, hogy biztosítsák a személyek uniós jogból eredő jogainak jogvédelmét. Az EUSZ 19. cikkének (1) bekezdése továbbá arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek. Ezenkívül az Aarhusi Egyezményrel összhangban az érintett nyilvánosság tagjai számára biztosítani kell az igazságszolgáltatáshoz való jogot, ezzel is védve a személyes egészséget és jóllétet lehetővé tévő környezethez való jogot.
- (35) Ezen irányelvnek a tudományos és műszaki fejlődéshez való hozzáigazítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a mellékletek egyes részeinek a másodlagos, a harmadlagos és a negyedleges kezelésre vonatkozó követelmények, valamint a nem háztartási szennyvíz gyűjtőrendszerekbe és települési szennyvíztisztító telepekbe történő kibocsátására vonatkozó egyedi engedélyekre vonatkozó követelmények tekintetében történő módosítása, valamint ezen irányelvnek az iszapból származó foszfor és nitrogén minimális újrafelhasználási és újrafeldolgozási arányának megállapítása révén történő kiegészítése tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (36) Annak érdekében, hogy ezen irányelvet egységes feltételek mellett lehessen végrehajtani, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az egyedi rendszerek tervezésére vonatkozó szabványok elfogadása, a negyedleges kezelés mutatóira vonatkozó nyomonkövetési és értékelési módszerek elfogadása, az egyes termékek kiterjesztett gyártói felelősség alóli mentesítésének alkalmazására vonatkozó közös feltételek és kritériumok megállapítása, az integrált települési szennyvízkezelési tervek kidolgozásának támogatására, valamint a települési szennyvízben az antimikrobiális rezisztencia és a mikroműanyagok mérésére vonatkozó módszerek kidolgozása, továbbá az ezen irányelv végrehajtásáról a tagállamok által benyújtandó és az EEA által összeállított információk bemutatására vonatkozó formátum és részletes

szabályok elfogadása tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁶⁸ megfelelően kell gyakorolni.

- (37) A tagállamoknak szabályokat kell megállapítaniuk az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozóan, és meg kell hozniuk minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, figyelembe véve a kis- és középvállalkozások sajátosságait.
- (38) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁶⁹ értelmében a Bizottságnak az ezen irányelv átültetésének időpontjától számított bizonyos időszakon belül el kell végeznie ezen irányelv értékelését. Az értékelésnek az ezen irányelv végrehajtása során gyűjtött tapasztalatokon és adatokon, valamint a rendelkezésre álló WHO-ajánlásokon és a vonatkozó tudományos, analitikai és epidemiológiai adatokon kell alapulnia. Az értékelés során különös figyelmet kell fordítani arra, hogy a forgalomba hozott termékek körének alakulása, a mikroszennyező anyagok szennyvízben való jelenlétével, valamint a közegészségre és a környezetre gyakorolt hatásukkal kapcsolatos ismeretek bővülése, valamint a települési szennyvíztisztító telepek bemeneti és kimeneti mikroszennyező anyagaina vonatkozó új nyomkövetési kötelezettségekből származó adatok alapján szükség lehet-e a kiterjesztett gyártói felelősség hatálya alá tartozó termékek listájának kiigazítására.
- (39) A 91/271/EGK irányelv Mayotte-nak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikke szerinti legkülső régióként való 2014-es felvétele miatt a szigetre vonatkozóan külön határidőket állapít meg. Ezért Mayotte tekintetében el kell halasztani a 2 000 LE és annál nagyobb agglomerációkból származó települési szennyvíz esetében a gyűjtőrendszerek létrehozására és a másodlagos kezelés alkalmazására vonatkozó kötelezettségek alkalmazását.
- (40) A környezetvédelem folyamatosságának biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok a harmadlagos kezelésnek legalább a jelenlegi szintjét mindaddig fenntartsák, amíg a foszfor és a nitrogén csökkentésére vonatkozó új követelmények hatályba nem lépnek. Ezért a 91/271/EK tanácsi irányelv 5. cikkét az új követelmények hatálybalépéséig továbbra is alkalmazni kell.
- (41) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a környezet és a közegészség védelmét, a települési szennyvízgyűjtési és -kezelési tevékenységek klímasemlegessége felé történő előrelépést, a megfelelő higiéniai létesítményekhez való hozzáférés javítását és a közegészségügy szempontjából releváns paraméterek rendszeres felügyeletének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a szükséges intézkedések léptéke és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (42) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a korábbi irányelvhez képest jelentős

⁶⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁶⁹ Intézményközi megállapodás az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 1–14. o.).

mértékben módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvből ered.

- (43) Ez az irányelv nem érinti a [VII.] melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

☒ Tárgy ☒

Ez az irányelv a települési szennyvíz összegyűjtésére, kezelésére és kibocsátására ☒ vonatkozó szabályokat állapít meg ☒, ~~valamint egyes ipari szektorok szennyvizének kezelésére és kibocsátására vonatkozik.~~ ~~Az irányelv célja a környezet megóvása a fent említett szennyvízkibocsátások káros hatásaitól.~~ ⇒ és az emberi egészség védelme, és ezzel párhuzamosan az üvegházhatásúgáz-kibocsátás fokozatos megszüntetése és a települési szennyvíz gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos tevékenységek energiamérlegének javítása céljából. Szabályokat határoz meg továbbá a higiénias létesítményekhez való hozzáférésre, a települési szennyvíz ágazatának átláthatóságára, valamint a települési szennyvizek közegészségügyi szempontból releváns paramétereinek rendszeres felügyeletére vonatkozóan ☒.

2. cikk

☒ Fogalommeghatározások ☒

Ezen irányelv ~~Ennek az irányelvnek az~~ alkalmazásában:

1. „települési szennyvíz”: a háztartási szennyvíz ⇒, a háztartási szennyvíz és a nem háztartási szennyvíz keveréke ☒ vagy a háztartási és ipari szennyvíz illetve esapadékvíz ☒ szennyvíz és a városi lefolyás keveréke ☒;
2. „háztartási szennyvíz”: a lakóterületek és szolgáltató üzemek szennyvize, amely főleg az emberi anyagcseréből és háztartási tevékenységből származik;
3. „~~ipari~~ ⇒ nem háztartási ☒ szennyvíz”: minden olyan szennyvíz, amelyet ~~valamely ipari vagy kereskedelmi~~ ☒ az alábbi egyik ☒ tevékenység folytatására szolgáló helyről ⇒ gyűjtőrendszerekbe ☒ bocsátanak ki :
☒ a) üzleti tevékenység folytatása ☒, ~~és amely nem háztartási szennyvíz és esapadékvíz;~~

↓ új szöveg

b) intézmények által végzett tevékenységek;

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

☒ c) ipari tevékenységek; ☒

4. „agglomeráció”: olyan terület, ahol a ~~népesség illetve a gazdasági tevékenység~~
⇒ települési szennyvíz szennyezési terhelése ⇐ elegendően koncentrált
⇒ (hektáronként legalább 10 lakosegyenérték) ⇐ ahhoz, hogy a települési szennyvizet összegyűjtsék és egy települési szennyvíztisztító telepre vagy ~~a~~ végső kibocsátási pontra vezessék;

↓ új szöveg

5. „városi lefolyás”: az agglomerációk kombinált rendszerű vagy különálló szennyvízcsatornák révén összegyűjtött esővize;

6. „záporvíz túlfolyás”: a kezeletlen települési szennyvíznek a kombinált szennyvízcsatornákból a befogadó vizekbe történő, csapadék által okozott kibocsátása;

↓ 91/271/EGK

~~7.5.~~ „gyűjtőrendszer”: olyan vezetékhálózat, amely összegyűjti és elvezeti a települési szennyvizet;

↓ új szöveg

8. „kombinált rendszerű csatorna”: települési szennyvizet összegyűjtő és elvezető csatorna;

9. „különálló csatorna”: olyan csatorna, amely külön gyűjti és vezeti el az alábbiak valamelyikét:

- a) háztartási szennyvíz;
- b) nem háztartási szennyvíz;
- c) háztartási és nem háztartási szennyvíz keveréke;
- d) az agglomerációk esővize;

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

~~6. 10. „1 LE (lakosegyenérték)”~~ ☒ „lakosegyenérték” vagy „LE” ☒ : ⇒ az egy személy által egy nap alatt okozott átlagos potenciális szennyvízterhelést kifejező mértékegység, amely szerint 1 LE ⇐ az a szerves, biológiailag lebontható terhelés, amelynek ötnapos biokémiai oxigénigénye (BOI 5) 60 g oxigén/nap;

~~7. „elsődleges kezelés”: a települési szennyvíz fizikai illetve kémiai kezelése, amely magában foglalja a lebegőanyag kiülepítését, vagy más eljárásokat, amelyek~~

~~során a bejövő szennyvíz BOI5 értéke legalább 20 % kal és az összes lebegőanyag mennyisége legalább 50 % kal esökken a kibocsátás előtt;~~

~~8. 11. „másodlagos kezelés”: a települési szennyvíznek általában biológiai tisztítást és utóülepítést magában foglaló vagy más eljárással való tisztítása, amely megfelel az I. melléklet 1. táblázatában megállapított követelményeknek;~~

~~9. „megfelelő kezelés”: a települési szennyvíz kezelése bármely olyan eljárással illetve ártalmatlanító rendszerrel, amely biztosítja, hogy a kibocsátott vizet befogadó víz megfeleljen a vonatkozó minőségi követelményeknek és ezen, valamint más vonatkozó közösségi irányelvek követelményeinek;~~

↓ új szöveg

12. „harmadlagos kezelés”: a települési szennyvíz kezelése olyan eljárással, amely nitrogént és foszfort távolít el a települési szennyvízből;

13. „negyedleges kezelés”: a települési szennyvíz kezelése olyan eljárással, amely mikroszennyező anyagok széles körét távolítja el a települési szennyvízből;

↓ 91/271/EGK

⇒ új szöveg

~~10. 14. „iszap”: ⇒ a települési szennyvíz kezeléséből származó szilárd, félszilárd vagy folyékony hulladék ⇐ a települési szennyvíztisztító telepekről származó kezelt vagy kezeletlen visszamaradó iszap;~~

~~11. 15. „eutrofizáció:” tápanyagoknak, különösen nitrogén-, illetve foszforvegyületeknek a vízben való feldúsulása, ami algák és magasabb rendű növények növekedésének felgyorsulását okozza, és ezzel a biológiai egyensúly meg bomlásához, és a szóban forgó víz minőségének romlásához vezet;~~

~~12. „torkolat”: egy folyó tengerbe beömlésénél az édes víz és a parti vizek közötti átmeneti terület. A tagállamok ezen irányelv alkalmazásában, a végrehajtási program részeként megállapítják a torkolatok külső (tenger felőli) határait, a 17. cikk (1) és (2) bekezdése intézkedéseinek megfelelően;~~

~~13. „tengerparti vizek”: a sekély víz vonalán vagy a torkolat külső határán kívüli vizek;~~

↓ új szöveg

16. „mikroszennyező anyag”: olyan anyag, beleértve bomlástermékeit is, amely jellemzően literenként milligrammoknál alacsonyabb koncentrációban van jelen a környezetben és a települési szennyvízben, és amely az EK rendelet⁷⁰ I. mellékletének 3. és 4. részében meghatározott kritériumok bármelyike alapján az emberi egészségre vagy a környezetre veszélyesnek tekinthető;

⁷⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

17. „hígítási arány”: a befogadó vizek éves vízhozamának a kibocsátás helyén mért mennyisége és a szennyvíztisztító telepről kibocsátott települési szennyvíz éves mennyisége közötti arány;

18. „gyártó”: minden olyan előállító, importőr vagy forgalmazó, amely – többek között a 2011/83/EU irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, távollevők között kötött szerződések révén – üzletszerűen termékeket hoz forgalomba valamely tagállamban;

19. „gyártói felelősségi rendszer”: a gyártók által a 9. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából közösen létrehozott szervezet;

20. „szanitáció”: az emberi vizelet, a széklet és a menstruációs vér biztonságos ártalmatlanítására szolgáló létesítmények és szolgáltatások;

21. „antimikrobás szerekkel szembeni rezisztencia”: egyes mikroorganizmusok azon képessége, hogy életben maradjanak vagy szaporodjanak valamely antimikrobás szer olyan koncentrációjú jelenléte mellett, amely rendszerint elegendő ahhoz, hogy gátolja az ugyanazon fajba tartozó mikroorganizmusok szaporodását vagy elpusztítsa azokat;

22. „az érintett nyilvánosság tagjai”: a nyilvánosságnak az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek végrehajtására vonatkozó döntéshozatali eljárások által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve azokban érdekelt tagjai, beleértve az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító nem kormányzati szervezeteket is;

23. „műanyag biomédium”: a települési szennyvíz kezeléséhez szükséges baktériumok kifejlesztéséhez használt műanyag hordozó;

24. „forgalomba hozatal”: a termék első alkalommal történő forgalmazása a tagállamok valamelyikének piacán.

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

3. cikk

☒ Gyűjtőrendszerek ☒

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden ☒ 2 000 LE és annál nagyobb ☒ agglomeráció megfeleljen az alábbi követelményeknek:

☒ a) ☒ rendelkezzen ~~rendelkezzék~~ ~~települési szennyvizet összegyűjtő gyűjtőrendszerekkel~~;

⇒ b) valamennyi háztartási szennyvízforrása csatlakozzon a gyűjtőrendszerhez. ⇐

– ~~legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000 lakosegyenértéknél (LE) nagyobbak és~~

– ~~legkésőbb 2005. december 31-ig a 2 000 és 15 000 LE közöttiek~~

~~A 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációknál az 5. cikkben szereplő meghatározás szerint „érzékeny terület”-nek tekintett befogadó vizekbe kibocsátott települési szennyvíz esetében a tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerek legkésőbb 1998. december 31-ig elkészüljenek.~~

↓ 2013/64/EU, 1. cikk, 1. pont
(kiigazított szöveg)

~~(1a) Az (1) bekezdés első és második albekezdésétől eltérve, Mayotte mint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 349. cikkének értelmében vett legkülső régió (a továbbiakban: „Mayotte”) tekintetében Franciaország gondoskodik arról, hogy minden agglomeráció rendelkezzen települési szennyvizet összegyűjtő rendszerekkel:~~

~~legkésőbb 2020. december 31-ig a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk, amelyek a Mayotte-on keletkezett terhelés legalább 70 %-át teszik ki;~~

~~legkésőbb 2027. december 31-ig a 2 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk.~~

↓ új szöveg

(2) 2030. december 31-ig a tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden 1 000 és 2 000 LE közötti agglomeráció megfeleljen az alábbi követelményeknek:

a) rendelkezzen gyűjtőrendszerekkel;

b) valamennyi háztartási szennyvízforrása csatlakozzon a gyűjtőrendszerhez.

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és
melléklet, 4.2. pont (kiigazított
szöveg)

~~(3) A z (1) bekezdésben leírt gyűjtőrendszereknek meg kell felelniük az I. melléklet A. szakaszában részben foglalt követelményeknek. A Bizottság ezeket a követelményeket módosíthatja. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.~~

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

4. cikk

☒ Egyedi rendszerek ☒

☒ (1) A 3. cikktől eltérve, ☒ ahol a gyűjtőrendszerek létrehozása ⇒ kivételesen ⇐ nem indokolt, akár azért, mert nem járna környezeti előnyökkel, akár mert aránytalanul nagy költségekkel járna, ☒ a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ☒ azonos szintű környezetvédelmet nyújtó ☒ a települési szennyvíz kezeléséhez egyedi rendszerek kerüljenek alkalmazásra ☒ egyedi rendszereket vagy más megfelelő intézkedéseket kell alkalmazni.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az egyedi rendszereket úgy alakítsák ki, üzemeltessék és tartsák karban, hogy azok legalább ugyanolyan szintű kezelést biztosítsanak, mint a 6. és 7. cikkben említett másodlagos és harmadlagos kezelések.

A tagállamok biztosítják, hogy azokat az agglomerációkat, ahol egyedi rendszereket használnak, egy nyilvános jegyzékben nyilvántartásba vegyék, és hogy e rendszereket a megfelelő hatóság rendszeresen ellenőrizze.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikkben említett eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az egyedi rendszerek tervezésére, üzemeltetésére és karbantartására vonatkozó minimumkövetelmények megállapítása, valamint a (2) bekezdés második albekezdésében említett rendszeres ellenőrzésekre vonatkozó követelmények meghatározása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

(4) Azok a tagállamok, amelyek a 2 000 LE és annál nagyobb agglomerációk települési szennyvízterhelésének több mint 2 %-át egyedi rendszerekkel kezelik, minden egyes agglomeráció tekintetében részletes indoklást nyújtanak be a Bizottságnak az egyedi rendszerek használatáról. Ebben az indoklásban:

a) igazolni kell, hogy az egyedi rendszerek használatára vonatkozóan az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek;

b) ismertetni kell a (2) bekezdéssel összhangban hozott intézkedéseket;

c) igazolni kell a (3) bekezdésben említett minimumkövetelményeknek való megfelelést, amennyiben a Bizottság gyakorolta az említett bekezdés szerinti felhatalmazását.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a (4) bekezdésben említett információk benyújtásának formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. cikk

Integrált települési szennyvízkezelési tervek

(1) A tagállamok 2030. december 31-ig biztosítják, hogy minden 100 000 lakosegyenértékű vagy annál nagyobb agglomerációra vonatkozóan integrált települési szennyvízkezelési terv készüljön.

(2) A tagállamok 2025. december 31-ig összeállítják a 10 000 LE és 100 000 LE közötti azon agglomerációk jegyzékét, amelyek esetében a múltbeli adatok és a legkorszerűbb éghajlati előrejelzések figyelembevételével az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:

a) a záporvíz túlfolyás vagy a városi lefolyás kockázatot jelent a környezetre vagy az emberi egészségre;

b) a záporvíz túlfolyás az éves összegyűjtött települési szennyvízterhelés több mint 1 %-át teszi ki, száraz időjárási körülmények között számítva;

c) a záporvíz túlfolyás vagy a városi lefolyás megakadályozza az alábbiak bármelyikének teljesítését:

i. az (EU) 2020/2184 irányelv 5. cikkében megállapított követelmények;

- ii. a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷¹ 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott követelmények;
- iii. a 2008/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷² 3. cikkében meghatározott követelmények;
- iv. a 2000/60/EK irányelv 4. cikkében meghatározott környezetvédelmi célkitűzések.

A tagállamok az első albekezdésben említett jegyzéket annak létrehozását követően ötévente felülvizsgálják, és szükség esetén aktualizálják.

(3) A tagállamok 2035. december 31-ig biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett agglomerációkra vonatkozóan integrált települési szennyvízkezelési terv készüljön.

(4) Az integrált települési szennyvízkezelési terveket kérésre a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani.

(5) Az integrált települési szennyvízkezelési terveknek tartalmazniuk kell legalább az V. mellékletben meghatározott elemeket.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az alábbiak érdekében:

- a) módszertanok biztosítása az V. melléklet 3. pontjában említett intézkedések azonosítására;
- b) módszertanok biztosítása az V. melléklet 2. a) pontjában említett szennyezéscsökkentési indikatív célkitűzés elérésének ellenőrzésére szolgáló alternatív mutatók meghatározására;
- c) azon formátum meghatározása, amellyel az integrált települési szennyvízkezelési terveket a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani, amennyiben azt a (4) bekezdéssel összhangban kéri.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A tagállamok biztosítják, hogy az integrált települési szennyvízkezelési terveket létrehozásuk után ötévente felülvizsgálják és szükség esetén aktualizálják.

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

6.4 cikk

☒ Másodlagos kezelés ☒

(1) A ☒ 2 000 lakosegyenértékű és annál nagyobb agglomerációk esetében a ☒ tagállamok biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet vízbe történő kibocsátás előtt ⇒ a

⁷¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 37. o.).

⁷² Az Európai Parlament és a Tanács 2008/105/EK irányelve (2008. december 16.) a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról, a 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK tanácsi irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről, valamint a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról (HL L 348., 2008.12.24., 84. o.)

(3) bekezdéssel összhangban ↩ másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá ~~az alábbiak szerint:~~ :=

- ~~legkésőbb 2000. december 31-ig a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk minden kibocsátott szennyvizét,~~
- ~~legkésőbb 2005. december 31-ig a 10 000 és 15 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk minden kibocsátott szennyvizét,~~
- ~~legkésőbb 2005. december 31-ig a 2 000 és 10 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk édesvízbe és a torkolatokba kibocsátott szennyvizét.~~

↓ új szöveg

Azon 2 000 LE és 10 000 LE közötti agglomerációk esetében, amelyek part menti területekre bocsátanak ki szennyvizet, az első bekezdésben meghatározott kötelezettség 2027. december 31-ig nem alkalmazandó.

↓ 2013/64/EU, 1. cikk, 2. pont
(kiigazított szöveg)

~~(1a) Az (1) bekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország biztosítja, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett szennyvizet vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá:~~

- ~~legkésőbb 2020. december 31-ig a 15000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk, amelyek az 5. cikk (2a) bekezdésében említett agglomerációkkal együtt a Mayotte-on keletkezett terhelés legalább 70 % -át teszik ki,~~
- ~~legkésőbb 2027. december 31-ig a 2 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk.~~

↓ új szöveg

(2) Az 1 000 és 2 000 lakosegyenérték közötti agglomerációk esetében a tagállamok biztosítják, hogy 2030. december 31-ig a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet kibocsátás előtt a (3) bekezdéssel összhangban másodlagos kezelésnek vagy azzal egyenértékű kezelésnek vessék alá.

(3) Az ezen irányelv 21. cikkével és I. mellékletének D. részével összhangban vett mintáknak meg kell felelniük az I. melléklet B. részének 1. táblázatában meghatározott paraméter-határértékeknek. Az I. melléklet B. részének 1. táblázatában szereplő paraméter-határértékeknek meg nem felelő minták megengedett legnagyobb számát az I. melléklet D. részének 4. táblázata határozza meg.

↓ 91/271/EGK

~~(2) A magas-hegyi régiókban (tengerszint feletti 1500 m felett) lévő vizekbe bocsátott települési szennyvizet, mivel itt az alacsony hőmérséklet miatt nehéz hatékony biológiai kezelést alkalmazni, az (1) bekezdésben előírtnál kevésbé szigorú követelményeket kielégítő kezelésnek lehet alávetni feltéve, hogy részletes vizsgálatok azt mutatják, hogy az ilyen kibocsátások nem hatnak károsan a környezetre.~~

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és
melléklet, 4.2. pont

~~(3) Az (1) és (2) bekezdésben leírt települési szennyvíztisztító telepekről kibocsátott víznek ki kell elégítenie az I. melléklet B. szakaszának vonatkozó követelményeit. A Bizottság ezeket a követelményeket módosíthatja. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.~~

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)

(4) Az LE-ben kifejezett terhelést az év során a ☒ települési szennyvíztisztító ☒ ~~tisztító~~ telepre belépő maximális heti átlag-terhelés alapján kell kiszámítani, figyelmen kívül hagyva a rendkívüli, ~~például~~ heves esőzés következtében előálló helyzeteket.

7.5. cikk

☒ Harmadlagos kezelés ☒

↓ új szöveg

(1) A tagállamok 2030. december 31-ig biztosítják, hogy a 100 000 LE és annál nagyobb terhelést kezelő és [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésének dátuma]-án/-én harmadlagos kezelést még nem alkalmazó települési szennyvíztisztító telepek 50 %-ának kibocsátását a (4) bekezdéssel összhangban harmadlagos kezelésnek vessék alá.

2035. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a 100 000 LE és annál nagyobb terhelést kezelő valamennyi települési szennyvíztisztító telepen a (4) bekezdéssel összhangban harmadlagos kezelésre kerüljön sor.

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)

~~(1) A (2) bekezdés érdekében a tagállamok 1993. december 31-ig kijelölik az érzékeny területeket, a II. mellékletben megállapított kritériumoknak megfelelően.~~

↓ új szöveg

(2) A tagállamok 2025. december 31-ig összeállítják a területükön található, eutrofizációra érzékeny területek jegyzékét, és 2030. december 31-től kezdődően ötévente frissítik azt.

Az első albekezdésben említett jegyzéknek tartalmaznia kell a II. mellékletben meghatározott területeket.

Az első albekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó abban az esetben, ha egy tagállam a (4) bekezdéssel összhangban a teljes területén harmadlagos kezelést alkalmaz.

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

(3)(2) ⇒ 2035. december 31-ig ⇐ a tagállamok biztosítják, hogy ⇒ a 10 000 LE és 100 000 LE közötti terhelésű, a (2) bekezdésben említett jegyzékben szereplő területek valamelyikére szennyvizet kibocsátó és [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésének dátuma]-án/-én harmadlagos kezelést még nem alkalmazó agglomerációk 50 %-a esetében ⇐ a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet ~~érzékeny~~ ☒ az említett ☒ területekre való kibocsátásuk előtt ⇒ a (4) bekezdéssel összhangban harmadlagos kezelésnek vessék alá ⇐ a 4. cikkben leírtnál szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá, legkésőbb 31. december 31-ig, a 10 000 LE-nél nagyobb agglomerációk minden kibocsátott vize esetében.

↓ új szöveg

A tagállamok 2040. december 31-ig biztosítják, hogy valamennyi 10 000 LE és 100 000 LE közötti agglomeráció esetében a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet a (2) bekezdésben említett jegyzékben szereplő területekre történő kibocsátás előtt a (4) bekezdéssel összhangban harmadlagos kezelésnek vessék alá.

↓ 2013/64/EU, 1. cikk, 3. pont
(kiigazított szöveg)

~~(2a) A (2) bekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország biztosítja, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet érzékeny területekre való kibocsátása előtt a 4. cikkben leírtnál szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá legkésőbb 2020. december 31-ig a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációk, amelyek a 4. cikk (1a) bekezdésében említett agglomerációkkal együtt a Mayotte-on keletkezett terhelés legalább 70 %-át teszik ki.~~

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~(3) A (2) bekezdésben leírt települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásának meg kell felelnie az I. melléklet B. szakasza vonatkozó követelményeinek. A Bizottság ezeket a követelményeket módosíthatja. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.~~

↓ új szöveg

(4) Az ezen irányelv 21. cikkével és I. mellékletének D. részével összhangban vett mintáknak meg kell felelniük az I. melléklet B. részének 2. táblázatában meghatározott paraméter-határértékeknek. Az I. melléklet B. részének 2. táblázatában szereplő paraméter-határértékeknek meg nem felelő minták megengedett legnagyobb számát az I. melléklet D. részének 4. táblázata határozza meg.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikkben említett eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet B. és D. részének

módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy a második albekezdésben említett követelményeket és módszereket a technológiai és tudományos fejlődéshez igazítsa.

↓ 91/271/EGK

⇒ új szöveg

~~(5)(4). Egyes esetekben a (2) és (3) bekezdésben szereplő telepekre a követelményeket nem kell alkalmazni az érzékeny területeken, ⇨ A (3) és (4) bekezdéstől eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3) és (4) bekezdésben szereplő követelményeket nem kell alkalmazni a (2) bekezdésben említett jegyzékben szereplő területek valamelyikén található települési szennyvíztisztító telepekre, ⇨ ha igazolható, hogy az ezen a területen a körzetben lévő összes települési szennyvíztisztító telepről származó teljes terhelés minimális csökkentési százaléka legalább a teljes foszformennyiség 75 %-a és legalább a teljes nitrogénmennyiség 75 %-a.~~

↓ új szöveg

a) 2035. december 31-ig 82,5 % az összes foszfor és 80 % az összes nitrogén esetében;

b) 2040. december 31-ig 90 % az összes foszfor és 85 % az összes nitrogén esetében;

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)

⇒ új szöveg

~~(6)(5) A ⇨ (2) bekezdésben említett jegyzékben szereplő, ⇨ ☒ eutrofizációra ☒ érzékeny területek valamelyikének vízgyűjtő területén területére történő, elhelyezkedő és azok szennyezéséhez hozzájáruló ⇨ a 10 000 LE és annál nagyobb ⇨ települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásaira telepekről származó kibocsátásokra ☒ szintén ☒ alkalmazni kell a (3)(2), (3) ⇨ a (4) ⇨ és az (5)(4) bekezdést~~

~~Olyan esetekre, amelyekben a fenti vízgyűjtő területek részben vagy egészben egy másik tagállam területén helyezkednek el, a 9. cikket kell alkalmazni.~~

~~(6) A tagállamok biztosítják, hogy az érzékeny területek kijelölését legalább négyévenként felülvizsgálják.~~

(7) A tagállamok biztosítják, hogy ⇨ a (2) bekezdésben említett jegyzékbe a jegyzék ugyanezen bekezdésben előírt rendszeres frissítését követően felvett területek valamelyikén található települési szennyvíztisztító telepekről kibocsátott víz a jegyzékben vételtől számított hét éven belül megfeleljen a (3) és (4) bekezdésben meghatározott követelményeknek ⇨ a 6. bekezdés szerinti felülvizsgálat alapján érzékenynek ítélt területek esetében hét éven belül megfeleljenek a fenti követelményeknek.

(8) Egy tagállamnak nem kell az ezen irányelv alkalmazásában érzékeny területeknek minősülő területeket kijelölnie, ha egész területén alkalmazza a 2., 3. és 4. bekezdésben meghatározott kezelést.

↓ új szöveg

8. cikk

Negyedleges kezelés

(1) 2030. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a 100 000 LE és annál nagyobb terhelést kezelő települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásának 50 %-át az (5) bekezdéssel összhangban negyedleges kezelésnek vessék alá.

2035. december 31-ig a tagállamok biztosítják, hogy a 100 000 LE és annál nagyobb terhelést kezelő valamennyi települési szennyvíztisztító telepen az (5) bekezdéssel összhangban negyedleges kezelésre kerüljön sor.

(2) 2030. december 31-éig a tagállamok összeállítják a területükön található azon területek jegyzékét, ahol a mikroszennyező anyagok koncentrációja vagy felhalmozódása kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre. A tagállamok ezt követően ötévente felülvizsgálják és szükség esetén aktualizálják a jegyzéket.

Az első albekezdésben említett jegyzéknek a következő területeket kell tartalmaznia, kivéve, ha kockázatértékelés alapján bizonyítható, hogy ezeken a területeken nem áll fenn az emberi egészségre vagy a környezetre jelentett kockázat:

- a) az (EU) 2020/2184 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használt víztestek;
- b) a 2006/7/EK irányelv hatálya alá tartozó fürdővizek;
- c) a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 5. pontjában található fogalommeghatározás szerinti tavak;
- d) a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott folyók vagy egyéb olyan vízárak, amelyek esetében a hígítási arány 10 alatt van;
- e) azok a területek, ahol az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷³ 4. cikkének 25. pontjában meghatározott akvakultúra-tevékenységekre kerül sor;
- f) azok a területek, ahol a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvben meghatározott követelmények teljesítéséhez további kezelésre van szükség.

A második albekezdésben említett kockázatértékelést kérésre közölni kell a Bizottsággal.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a (2) bekezdés második albekezdésében említett kockázatértékelés formátumának és az e kockázatértékeléshez alkalmazandó módszernek a meghatározása céljából végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok 2035. december 31-ig biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerekbe belépő települési szennyvizet a 10 000 és 100 000 LE közötti agglomerációk 50 %-ában a (2) bekezdésben említett jegyzékben szereplő területekre történő kibocsátás előtt az (5) bekezdésnek megfelelően negyedleges kezelésnek vessék alá.

A tagállamok 2040. december 31-ig biztosítják, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet valamennyi 10 000 LE és 100 000 LE közötti agglomeráció esetében a (2) bekezdésben említett jegyzékben szereplő területekre történő kibocsátás előtt az (5) bekezdésnek megfelelően negyedleges kezelésnek vessék alá.

⁷³

Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

(5) Az ezen irányelv 21. cikkével és I. mellékletének D. részével összhangban vett mintáknak meg kell felelniük az I. melléklet B. részének 3. táblázatában meghatározott paraméter-határértékeknek. Az I. melléklet B. részének 3. táblázatában szereplő paraméter-határértékeknek meg nem felelő minták megengedett legnagyobb számát az I. melléklet D. részének 4. táblázata határozza meg.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikkben említett eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet B. és D. részének módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy a második albekezdésben említett követelményeket és módszereket a technológiai és tudományos fejlődéshez igazítsa.

(6) A Bizottság 2030. december 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az I. melléklet B. részének 3. táblázatában meghatározott mutatók települési szennyvízben való jelenlétének és mennyiségének mérésére a tagállamok által alkalmazandó nyomkövetési és mintavételi módszerek meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 91/271/EGK

~~6. cikk~~

~~(1) A 2. bekezdés érdekében a tagállamok 1993. december 31-ig a II. mellékletben megállapított kritériumoknak megfelelően kijelölhetnek kevésbé érzékeny területeket.~~

~~(2) A 10 000 és 150 000 LE közötti agglomerációk parti vizekbe és a 2 000 és 10 000 LE közötti agglomerációk torkolatokba boesátott települési szennyvizei, ha a kiboeseási helyek az 1. bekezdésben leírt területen vannak, a 4. cikkben előírtaknál enyhébb követelményű kezelésnek vethetők alá, feltéve hogy:~~

~~— az ilyen kiboeseásokat legalább a 2. cikk (7) bekezdésében meghatározott elsődleges kezelésnek, és az I. melléklet D. szakaszában megállapított ellenőrzési eljárásoknak vetik alá,~~

~~— átfogó vizsgálatok azt mutatják, hogy az ilyen kiboeseások ninesenek káros hatással a környezetre.~~

~~A tagállamok a fent említett vizsgálatokkal kapcsolatos minden vonatkozó információt a Bizottság rendelkezésére boesátják.~~

~~(3) Ha a Bizottság úgy találja, hogy a 2. bekezdésben foglalt feltételek nem teljesülnek, megfelelő javaslatot nyújt be a Tanácsnak.~~

~~(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kevésbé érzékeny területek kijelölését legalább négyévenként felülvizsgálják.~~

~~(5) A tagállamok biztosítják, hogy a többé már nem kevésbé érzékenynek ítélt területek hét éven belül megfeleljenek a 4. és 5. cikk mindenkorai követelményeinek.~~

~~7. cikk~~

~~A tagállamok biztosítják, hogy 2005. december 31-ig a gyűjtőrendszerekbe belépő települési szennyvíz kiboeseás előtt megkapja a 2. cikk (9) bekezdésében meghatározott megfelelő kezelést az alábbi esetekben:~~

~~— 2 000 LE-nél kisebb agglomerációk édesvízbe és torkolatokba történő kiboeseása,~~

~~— 10 000 LE-nél kisebb agglomerációk tengerparti vizekbe történő kiboeseása.~~

↓ 2013/64/EU, 1. cikk, 4. pont

~~Az első bekezdéstől eltérve, Mayotte vonatkozásában az első bekezdésben meghatározott határidő 2027. december 31.~~

↓ 91/271/EGK

~~8. cikk~~

~~(1) A tagállamok kivételes esetekben, műszaki problémák miatt és főleg az ipari behatárolható területekre vonatkozóan különleges kérelmet nyújthatnak be a Bizottsághoz a 4. cikknek való megfelelés határidejének meghosszabbítása iránt.~~

~~(2) A megfelelő indokolással benyújtott kérelemben meg kell jelölni a felmerült műszaki nehézségeket, és megfelelő ütemtervet tartalmazó, az irányelv céljainak megvalósítása érdekében végrehajtandó eselektív programot kell javasolnia. Ezt az ütemtervet fel kell venni a 17. cikkben említett megvalósítási programba.~~

~~(3) Csak műszaki indokok fogadhatók el és az 1. bekezdésben említett hosszabb határidő nem terjedhet túl 2005. december 31-én.~~

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~(4) A Bizottság megvizsgálja ezt a kérést, és a 18. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban megteszi a megfelelő intézkedéseket.”~~

↓ 91/271/EGK

~~(5) Kivételes körülmények esetén, ha bizonyítható, hogy a magasabb követelményeket kielégítő kezelés nem jár környezeti előnyökkel, a 150 000 LE-nél nagyobb agglomerációk kevésbé érzékeny területeken kibocsátott szennyvizét olyan kezelésnek lehet alávetni, amilyent a 6. cikk a 10 000 és 150 000 LE közötti agglomerációk szennyvizeire ír elő.~~

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~Ilyen esetekben a tagállamok előre megküldik a Bizottságnak a vonatkozó dokumentációt. A Bizottság megvizsgálja az ügyet, és a 18. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban megteszi a megfelelő intézkedéseket.~~

↓ új szöveg

9. cikk

Kiterjesztett gyártói felelősség

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a III. mellékletben felsorolt termékek bármelyikét forgalomba hozó gyártók kiterjesztett gyártói felelősséget vállaljanak.

Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a szóban forgó gyártók fedezzék a következőket:

- a) a 8. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés teljes költsége, beleértve a települési szennyvíznek az általuk forgalomba hozott termékekből és azok maradványaiból származó mikroszennyező anyagok eltávolítása céljából történő negyedleges kezelésének költségeit, valamint a 21. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett mikroszennyező anyagok ellenőrzésének költségeit; valamint
- b) a forgalomba hozott termékekre vonatkozó adatok gyűjtésének és ellenőrzésének költségei; valamint
- c) a kiterjesztett gyártói felelősség gyakorlásához szükséges egyéb költségek.

(2) A tagállamok mentesítik a gyártókat az (1) bekezdés szerinti kiterjesztett gyártói felelősségük alól, ha a gyártók bizonyítani tudják a következők bármelyikét:

- a) az általuk forgalomba hozott termékek mennyisége nem éri el az évi 2 tonnát;
- b) az általuk forgalomba hozott termékekből azok életciklusának végén nem jutnak mikroszennyező anyagok a szennyvízbe.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételnek az egyes termékkategóriákra történő egységes alkalmazására vonatkozó részletes kritériumok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett gyártók gyártói felelősségi rendszerhez való csatlakozás révén együttesen gyakorolják kiterjesztett gyártói felelősségüket.

A tagállamok gondoskodnak a következőkről:

- a) az (1) bekezdésben említett gyártók kötelesek legyenek évente egyszer a gyártói felelősségi rendszerek rendelkezésére bocsátani a következőket:
 - i. a III. mellékletben felsorolt azon termékek éves mennyisége, amelyeket szakmai tevékenységük keretében hoznak forgalomba;
 - ii. információk arról, hogy az i. pontban említett termékek életciklusuk végén a szennyvízbe kerülve mennyire veszélyesek;
 - iii. adott esetben a (2) bekezdéssel összhangban mentesített termékek jegyzéke;
- b) az (1) bekezdésben említett gyártók a kiterjesztett gyártói felelősségükből eredő költségek fedezése érdekében fizessenek pénzügyi hozzájárulást a gyártói felelősségi rendszernek;
- c) a b) pontban említett, az egyes gyártók által fizetendő hozzájárulás a termék szennyvízbe kerülő mennyisége és veszélyessége alapján legyen meghatározva;
- d) a gyártói felelősségi rendszereket évente független auditnak vessék alá pénzügyi irányításuk tekintetében, beleértve a (4) bekezdésben említett költségek fedezésére való képességüket, az a) pont szerint gyűjtött információk minőségét és megfelelőségét, valamint a b) pont szerint beszedett hozzájárulások megfelelőségét.

(5) A tagállamok gondoskodnak a következőkről:

- a) az összes érintett szereplő, köztük az (1) bekezdésben említett gyártók, a gyártói felelősségi rendszerek, a települési szennyvíztisztító telepek magán- vagy állami

üzemeltetői és az illetékes helyi hatóságok szerepe és felelőssége egyértelműen meg legyen határozva;

b) a 8. cikk (1), (4) és (5) bekezdésében meghatározott követelményeknek és határidőknek, valamint a kiterjesztett gyártói felelősség végrehajtása szempontjából relevánsnak ítélt bármely más mennyiségi vagy minőségi célkitűzésnek való megfelelés érdekében legyenek meghatározva a települési szennyvíz kezelésére vonatkozó célkitűzések;

c) legyen működő jelentéstételi rendszer a gyártók által a tagállam piacán forgalomba hozott, az (1) bekezdésben említett termékekre vonatkozó adatok, a szennyvíz negyedleges kezelésére vonatkozó adatok, valamint a b) pont alkalmazásában releváns egyéb adatok gyűjtésére.

10. cikk

A gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó minimumkövetelmények

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 9. cikk (4) bekezdése alapján létrehozott gyártói felelősségi rendszerek:

a) egyértelműen meghatározott földrajzi lefedettséggel rendelkezzenek a 8. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban;

b) rendelkezzenek a gyártók kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges pénzügyi és szervezeti eszközökkel;

c) tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé az alábbiakkal kapcsolatos információkat:

i. a gyártó tulajdonosi köre és tagjai;

ii. a gyártók által fizetett pénzügyi hozzájárulás;

iii. az évente végzett tevékenységek, beleértve a pénzügyi eszközök felhasználásának módjára vonatkozó egyértelmű információkat is.

(2) A tagállamok megfelelő nyomonkövetési és végrehajtási keretet hoznak létre annak biztosítása érdekében, hogy a gyártói felelősségi rendszerek teljesítsék kötelezettségeiket, hogy a gyártói felelősségi rendszerek pénzügyi eszközei megfelelően kerüljenek felhasználásra, és hogy a kiterjesztett gyártói felelősséggel rendelkező valamennyi szereplő megbízható adatokat jelentsen az illetékes hatóságoknak és kérésre a gyártói felelősségi rendszereknek.

(3) Amennyiben egy tagállam területén több gyártói felelősségi rendszer működik, az érintett tagállam legalább egy, magánérdekektől független szervet jelöl ki a végrehajtás felügyeletére, vagy egy hatóságot bíz meg e feladattal.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a más tagállam területén letelepedett, de az adott tagállam területén termékeket forgalomba hozó termelők:

a) egy, a tagállam területén letelepedett jogi vagy természetes személyt jelöljenek ki meghatalmazott képviselőnek a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek a területén történő teljesítése céljából; vagy

b) tegyenek meg az a) ponttal egyenértékű intézkedéseket.

(5) A tagállamok rendszeres párbeszédet biztosítanak a kiterjesztett gyártói felelősség végrehajtásában részt vevő érdekelt felek között, beleértve a gyártókat és forgalmazókat, a gyártói felelősségi rendszereket, a települési szennyvíztisztító telepek magán- vagy állami üzemeltetőit, a helyi hatóságokat és a civil társadalmi szervezeteket.

11. cikk

A települési szennyvíztisztító telepek energiasemlegessége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a települési szennyvíztisztító telepek és gyűjtőrendszerek esetében négyévente energetikai auditra kerüljön sor. Ezeket az auditokat a 2012/27/EU irányelv 8. cikkével összhangban kell elvégezni, és azok magukban foglalják a megújuló energia költséghatékony felhasználási vagy előállítási lehetőségeinek feltérképezését, különös tekintettel a biogáztermelési potenciál azonosítására és hasznosítására, a metánkibocsátás csökkentése mellett. Az első auditokat az alábbiak szerint kell elvégezni:

a) 2025. december 31-ig a legalább 100 000 LE terhelést kezelő települési szennyvíztisztító telepek és az azokhoz kapcsolódó gyűjtőrendszerek esetében;

b) 2030. december 31-ig a 10 000 és 100 000 LE közötti terhelést kezelő települési szennyvíztisztító telepek és az azokhoz kapcsolódó gyűjtőrendszerek esetében.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a legalább 10 000 LE terhelést kezelő települési szennyvíztisztító telepek által nemzeti szinten előállított, az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, megújuló energiaforrásokból előállított teljes éves energia legalább a következőkkel egyenértékű legyen:

a) 2030. december 31-ig az ilyen erőművek által felhasznált összes éves energia 50 %-a;

b) 2035. december 31-ig az ilyen erőművek által felhasznált összes éves energia 75 %-a;

c) 2040. december 31-ig az ilyen erőművek által felhasznált összes éves energia 100 %-a.

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

12. ~~9.~~ cikk

☒ Nemzetközi együttműködés ☒

(1) Ha az egyik tagállam fennhatósága alá eső területen lévő vizekre egy másik tagállam ⇒ vagy egy harmadik ország ⇐ településiszennyvíz-kibocsátása kedvezőtlen hatással van, az a tagállam, amelynek vizei érintettek, tájékoztatja a másik tagállamot ⇒ vagy a harmadik országot ⇐ és a Bizottságot a releváns tényekről.

↓ új szöveg

A folyóvizek alsóbb szakaszait érintő jelentős mértékű véletlen szennyezés esetén e tájékoztatást azonnal meg kell tenni.

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

Az érintett tagállamok ~~ha kell a Bizottsággal együtt megszervezik~~ ⇒ együttműködnek ⇐ a kérdéses kibocsátás azonosításához és az érintett vizek védelme érdekében forrásnál megteendő intézkedések megtétele terénéhez szükséges együttműködést az érintett vizek védelmére annak érdekében, hogy megfeleljenek ezen irányelv rendelkezéseinek.

↓ új szöveg

(2) Az érintett tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett együttműködésről. A Bizottság az érintett tagállamok kérésére részt vesz az ilyen együttműködésben.

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

13.40. cikk

☒ Helyi időjárási viszonyok ☒

A tagállamok biztosítják, hogy a ~~6.4., 7.5., 6. és 7.~~ ⇒ 8. ⇐ ~~cikk követelményeinek~~ ☒ cikkben szereplő követelmények ☒ kielégítése érdekében épített települési szennyvíztisztító telepek úgy legyenek megtervezve, megépítve, működtetve és karbantartva, hogy minden normálisnak tekinthető helyi időjárási viszonyok között ~~helyzetben~~ megfelelő teljesítményt biztosítsanak. A telepek tervezésekor figyelembe kell venni a terhelés évszakoktól függő változásait.

14.44. cikk

☒ A nem háztartási szennyvíz kibocsátása ☒

(1) A tagállamok ~~1993. december 31-e előtt~~ biztosítják, hogy az ~~ipari~~ ⇒ a nem háztartási ⇐ szennyvíz gyűjtőrendszerekbe és a települési szennyvíztisztító telepekre történő kibocsátás ~~bevezetése~~ az eljárásra jogosult hatóság, ~~illetve az erre felhatalmazott terület előzetes szabályozásától és/vagy~~ egyedi engedélyéhez ~~legyen kötve~~ ~~vezetésétől függjön.~~

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

(2) ~~A szabályozásnak illetve egyedi engedélyezésnek meg kell felelnie az I. melléklet C. szakaszában foglalt követelményeknek. A Bizottság ezeket a követelményeket módosíthatja. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.~~

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság:

- a) az egyedi engedélyek megadása előtt konzultáljon azon gyűjtőrendszerek és települési szennyvíztisztító telepek üzemeltetőivel, amelyekbe a nem háztartási szennyvizet kibocsátják;
- b) lehetővé tegye a gyűjtőrendszerek és a nem háztartási szennyvizet fogadó települési szennyvíztisztító telepek üzemeltetői számára, hogy kérésre betekintsenek a vízgyűjtő területükön kiadott egyedi engedélyekbe.

(2) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket – beleértve az egyedi engedély felülvizsgálatát is – annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mértékben azonosítsák, megelőzzék és csökkentsék az (1) bekezdésben említett nem háztartási szennyvíz szennyezési forrásait, amennyiben az alábbi helyzetek bármelyike fennáll:

- a) a 21. cikk (3) bekezdése szerinti ellenőrzés alatt álló települési szennyvíztisztító telep bemeneti és kimeneti nyílásaiban szennyező anyagokat azonosítottak;
- b) a települési szennyvíz kezeléséből származó iszapot használnak fel a 86/278/EGK tanácsi irányelvvel⁷⁴ összhangban;
- c) a kezelt települési szennyvíz az (EU) 2020/741 rendeletnek megfelelően újra felhasználásra kerül;
- d) a befogadó vizeket az (EU) 2020/2184 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használják;
- e) a gyűjtőrendszerbe vagy a települési szennyvíztisztító telepre kibocsátott háztartási szennyvíz szennyezettsége kockázatot jelent a rendszer vagy a telep működésére nézve.

(3) Az (1) bekezdésben említett egyedi engedélyeknek meg kell felelniük az I. melléklet C. részében meghatározott követelményeknek. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikkben említett eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet C. részének módosítására, hogy azt a környezetvédelem területén elért műszaki és tudományos fejlődéshez igazítsa.

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

(4)(3). ☒ Az ☒ ☒ (1) bekezdésben említett ☒ A szabályozást és/vagy egyedi engedélyeket ⇒ legalább hatévente ⇐ rendszeres időközönként felül kell vizsgálni és szükség esetén módosítani kell azokat.

15.42. cikk

☒ A víz újrafelhasználása és a települési szennyvíz kibocsátása ☒

⁷⁴

A Tanács 86/278/EGK irányelve (1986. június 12.) a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről (HL L 181., 1986.7.4., 6. o.).

~~(1) A kezelt szennyvizet, ha csak lehet, ismét fel kell használni. A felhasználás módjának olyannak kell lennie, hogy az a lehető legkisebb mértékben terhelje a környezetet.~~

↓ új szöveg

(1) A tagállamok az összes települési szennyvíztisztító telep esetében szisztematikusan ösztönzik az azokból származó kezelt szennyvíz újrafelhasználását. Amennyiben a kezelt szennyvíz mezőgazdasági öntözés céljából kerül újrafelhasználásra, annak meg kell felelnie az (EU) 2020/741 rendeletben meghatározott követelményeknek.

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont
⇒ új szöveg

~~(2) Az eljárásra jogosult hatóságok, illetve az erre felhatalmazott testületek~~ ⇒ A tagállamok ⇐ gondoskodnak arról, hogy a települési szennyvíztisztító telepekről ~~szennyvíz vizekbe történő kibocsátására előzetes szabályozás és/vagy~~ egyedi engedélyezés vonatkozzék. ⇒ Az ilyen engedély kiadásakor gondoskodni kell az I. melléklet B. részében meghatározott követelmények teljesüléséről. ⇐

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~(3) A települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásaira vonatkozó, a (2) bekezdés értelmében alkotott előzetes szabályozásnak és/vagy egyedi engedélyezésnek a 2 000 és 10 000 LE közötti agglomerációk édesvízbe vagy torkolatokba történő kibocsátásai, valamint a 10 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációk minden kibocsátása tekintetében olyan feltételeket kell tartalmaznia, amelyek kielégítik az I. melléklet B. szakaszának vonatkozó követelményeit. A Bizottság ezeket a követelményeket módosíthatja. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 18. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.~~

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)
⇒ új szöveg

~~(3)(4) A szabályozásokat és/vagy engedélyeket~~ ☒ A (2) bekezdésben említett egyedi engedélyeket ☒ ⇒ legalább hatévente ⇐ rendszeres időközönként felül kell vizsgálni és szükség esetén módosítani kell azokat.

16.43. cikk

☒ Biológiai lebomló nem háztartási szennyvíz ☒

~~(1) A tagállamok 2000. december 31-ig gondoskodnak arról, hogy a III. mellékletben felsorolt ipari szektorokba tartozó üzemek biológiai lebomló ipari szennyvíze, amely a befogadó vizekbe való kibocsátás előtt nem kerül a települési szennyvíztisztító telepre, a kibocsátás előtt feleljen meg az eljárásra jogosult hatóságok, illetve az erre felhatalmazott testületek által alkotott előzetes szabályozásokban és/vagy egyedi engedélyekben megadott~~

~~feltételeknek, a 4 000 LE-t vagy ennél nagyobb terhelést képviselő üzemek minden kibocsátott vize tekintetében.~~

~~(2) 1993. december 31-ig minden tagállam eljárásra jogosult hatósága, illetve erre felhatalmazott testülete kidolgozza a szóban forgó ipar jellegének megfelelő kibocsátási követelményeket.~~

~~(3) A Bizottság 1994. december 31-ig összehasonlítja a tagállamok követelményeit. Az eredményeket jelentésben teszi közzé, és szükség esetén megteszi a megfelelő javaslatokat.~~

↓ új szöveg

A tagállamok az érintett iparág jellegének megfelelő követelményeket állapítanak meg a biológiailag lebomló nem háztartási szennyvíz kibocsátására vonatkozó, amelyek legalább az I. melléklet B. részében meghatározott követelményekkel azonos szintű védelmet biztosítanak a környezet számára.

Az (1) bekezdésben említett követelményeket csak az alábbi feltételek teljesülése esetén kell alkalmazni:

- a) a szennyvíz 4 000 LE és annál nagyobb terhelést kezelő olyan üzemekből származik, amelyek a IV. mellékletben felsorolt ipari ágazatokhoz tartoznak, és amelyek a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷⁵ I. mellékletében felsorolt tevékenységek egyikét sem végzik;
- b) a befogadó vizekbe történő kibocsátást megelőzően a szennyvíz nem kerül települési szennyvíztisztító telepre („közvetlen kibocsátás”).

17. cikk

A települési szennyvíz felügyelete

(1) A tagállamok figyelemmel kísérik a következő közegészségügyi paraméterek jelenlétét a települési szennyvízben:

- a) SARS-CoV-2 vírus és variánsai;
- b) poliovírus;
- c) influenzavírus;
- d) újonnan megjelenő kórokozók;
- e) növekvő aggodalomra okot adó szennyező anyagok;
- f) minden egyéb olyan közegészségügyi paraméter, amelyet a tagállamok illetékes hatóságai a nyomon követés szempontjából fontosnak tartanak.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok a közegészségügyért felelős illetékes hatóságok és a települési szennyvízkezelésért felelős illetékes hatóságok közötti állandó együttműködésre és koordinációra szolgáló nemzeti rendszert hoznak létre a következők tekintetében:

⁷⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

- a) a települési szennyvízben ellenőrizendő, az (1) bekezdésben említetteken kívüli további közegészségügyi paraméterek meghatározása;
- b) a települési szennyvíz esetében a mintavétel és -elemzés helyének és gyakoriságának meghatározása minden egyes, az (1) bekezdéssel összhangban azonosított közegészségügyi paraméter esetében, figyelembe véve a rendelkezésre álló egészségügyi adatokat és a közegészségügyi adatokkal kapcsolatos igényeket, valamint adott esetben a helyi járványügyi helyzeteket;
- c) a nyomon követés eredményeinek megfelelő és időben történő közlése a közegészségügyért felelős illetékes hatóságokkal és az uniós platformokkal, amennyiben léteznek ilyen platformok.

(3) Amennyiben a tagállam népegészségügyért felelős illetékes hatósága SARS-CoV-2 miatti népegészségügyi válsághelyzetet hirdet ki, a SARS-CoV-2 és variánsainak jelenlétét nyomon kell követni a tagállami lakosság legalább 70 %-ának települési szennyvizében, és a 100 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációk esetében hetente legalább egy mintát kell venni. Ezt a nyomon követést mindaddig folytatni kell, amíg az illetékes hatóság meg nem állapítja, hogy a SARS-CoV-2 okozta népegészségügyi szükséghelyzet megszűnt.

Annak megállapításához, hogy fennáll-e népegészségügyi válsághelyzet, az illetékes hatóság figyelembe veszi az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ értékeléseit, az Egészségügyi Világszervezetnek (WHO) a Nemzetközi Egészségügyi Rendszabályokkal összhangban hozott határozatait, valamint az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷⁶ 23. cikkének (1) bekezdése alapján elfogadott bizottsági határozatokat.

(4) A 100 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációk esetében a tagállamok 2025. január 1-jéig biztosítják, hogy az antimikrobiális rezisztenciát évente legalább kétszer ellenőrizzék a települési szennyvíztisztító telepek bemeneti és kimeneti nyílásaiban, valamint adott esetben a gyűjtőrendszerekben.

A Bizottság a 28. cikkben említett eljárásnak megfelelően ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében végrehajtási jogi aktusokat fogad el, és azokban a települési szennyvíz antimikrobiális rezisztenciájának mérésére szolgáló harmonizált módszertant határoz meg.

(5) Az e cikkben említett ellenőrzés eredményeiről a 22. cikk (1) bekezdése g) pontjának megfelelően jelentést kell tenni.

18. cikk

Kockázatértékelés és -kezelés

(1) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépését követő második év utolsó napja]-ig azonosítják a települési szennyvíz kibocsátásának a környezetre és az emberi egészségre jelentett kockázatait, és legalább a következőkkel kapcsolatos kockázatokat:

- a) az (EU) 2020/2184 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, emberi fogyasztásra szánt víz kinyerésére használt víztestek minősége;
- b) a 2006/7/EK irányelv hatálya alá tartozó fürdővizek minősége;

⁷⁶ + Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a szövegbe a PE-CONS 40/22. sz. dokumentumban (2020/0322(COD)) szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig a rendelet számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

c) a víztest jó ökológiai állapota, a 2000/60/EK irányelv 2. cikkének 22. pontjában szereplő meghatározás szerint;

d) azon víztestek minősége, ahol az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkének 25. pontjában meghatározott akvakultúra-tevékenységekre kerül sor.

(2) Amennyiben az (1) bekezdéssel összhangban kockázatokat azonosítottak, a tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el azok kezelésére, amelyek adott esetben a következő intézkedéseket foglalják magukban:

a) a 3. cikkel összhangban gyűjtőrendszerek létrehozása az 1 000 LE-nél kisebb agglomerációk esetében;

b) a 6. cikk szerinti másodlagos kezelés alkalmazása az 1 000 LE-nél kisebb agglomerációk települési szennyvizeinek kibocsátására;

c) a 7. cikk szerinti harmadlagos kezelés alkalmazása a 10 000 LE-nél kisebb agglomerációk települési szennyvizeinek kibocsátására;

d) a 8. cikk szerinti negyedleges kezelés alkalmazása a 10 000 LE-nél kisebb agglomerációk települési szennyvizeinek kibocsátására;

e) az 5. cikkel összhangban integrált települési szennyvízkezelési tervek kidolgozása a 10 000 LE alatti agglomerációkra vonatkozóan, valamint az V. mellékletben említett intézkedések elfogadása;

f) az összegyűjtött települési szennyvíz kezelése tekintetében az 1. melléklet B. részében meghatározott követelményeknél szigorúbb követelmények alkalmazása.

(3) Az e cikk (1) bekezdésével összhangban elvégzett kockázatazonosítást ötévente felül kell vizsgálni. A 23. cikkben említett nemzeti végrehajtási programokba bele kell foglalni az azonosított kockázatok összefoglalóját, az e cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott intézkedések leírásával együtt, és azt kérésre közölni kell a Bizottsággal.

19. cikk

A megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférés

A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy javítsák a megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférést mindenki számára, különösen a kiszolgáltatott és marginalizált csoportok számára.

A tagállamok ennek érdekében 2027. december 31-ig:

a) azonosítják a megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáféréssel nem vagy csak korlátozottan rendelkező személyek kategóriáit, ideértve a kiszolgáltatott és marginalizált csoportokat, valamint hogy miért nem rendelkeznek hozzáféréssel;

b) értékeli az a) pontban említett kategóriákba tartozó személyek higiénias létesítményekhez való hozzáféréseinek javítására kínálkozó lehetőségeket;

c) minden 10 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációban ösztönzik, hogy a közterületeken elegendő számú, szabadon és – különösen a nők számára – biztonságosan hozzáférhető higiénias létesítmény épüljön.

20.14. cikk

☒ Iszap ☒

(1) ~~A szennyvíztisztításból származó iszapot, ha csak lehet, ismét fel kell használni. A felhasználás módjának olyannak kell lennie, hogy az a lehető legkisebb mértékben terhelje a környezetet.~~

(2) ~~Az eljárásra jogosult hatóságok, illetve az erre felhatalmazott testületek 1998. december 31-ig gondoskodnak arról, hogy a települési szennyvíztisztító telepekről származó iszap ártalmatlanítására általános szabályozás, vagy nyilvántartási vagy engedélyezési kötelezettség vonatkozzék.~~

(3) ~~A tagállamok biztosítják, hogy 1998. december 31-ig fokozatosan megszűnjön az iszap felszíni vizekbe történő kibocsátása hajókról, illetve vezetékrendszerekből, vagy egyéb megoldások útján.~~

(4) ~~A 3. bekezdésben említett elhelyezési módozatok végleges megszüntetéséig a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felszíni vizekbe elhelyezett iszapban lévő mérgező, nem lebomló vagy biológiailag felhalmozódó anyagok teljes mennyiségének elhelyezése engedélyektől függjön, és fokozatosan csökkenjen.~~

↓ új szöveg

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az iszapkezelési útvonalak megfeleljenek a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében előírt hulladékhierarchiának. Ezen útvonalaknak a lehető leginkább törekedniük kell az erőforrások felhasználásának megelőzésére, az erőforrások újrafelhasználására és újrafeldolgozására, és a minimálisra kell csökkenteniük a környezetre gyakorolt káros hatásokat.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 27. cikkben említett eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az iszapból származó foszfor és nitrogén minimális újrafelhasználási és újrafeldolgozási arányainak meghatározása révén történő kiegészítésére, a foszfor és a nitrogén iszapból való visszanyerésére rendelkezésre álló technológiák figyelembevétele céljából.

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

21.15. cikk

☒ Nyomon követés ☒

(1) ☒ A tagállamok gondoskodnak arról, ☒ hogy ~~a~~ az eljárásra jogosult hatóságok ~~és~~ ~~illette az erre felhatalmazott testületek~~ folyamatosan ellenőrizzék ~~ellenőrzik~~:

- a) a települési szennyvíztisztító telepek kibocsátásait az I. melléklet B. részében ~~B szakaszában~~ foglalt követelmények betartásának ellenőrzése érdekében, az I. melléklet D. részében ~~D szakaszában~~ megállapított ~~ellenőrzési eljárásoknak~~ ⇒ ellenőrzési és eredményértékelési módszereknek ⇐ megfelelően 3. ⇒ ; ennek az ellenőrzésnek ki kell terjednie az I. melléklet B. részében felsorolt paraméterek terhelésére és koncentrációjára; ⇐
- b) az ~~felszíni vizekbe vezetett~~ iszap mennyiségét 3. és összetételét ⇒ és rendeltetését ⇐ 3.

↓ új szöveg

- c) a kezelt települési szennyvíz rendeltetését, beleértve az újrafelhasznált víz részarányát;
- d) a 10 000 LE feletti települési szennyvíztisztító telepek által termelt üvegházhatású gázokat, valamint a felhasznált és előállított energiát.

↓ 91/271/EGK

~~(2) Az eljárásra jogosult hatóságok, illetve az erre felhatalmazott testületek folyamatosan ellenőrzik azokat a vizeket, amelyekbe a települési szennyvíztisztító telepekről kibocsátás történik és amelyekbe a 13. cikkben leírt közvetlen kibocsátások történnek, ha várható, hogy a befogadó környezetet jelentős hatások érik.~~

~~(3) Olyan kibocsátások esetében, amelyekre a 6. cikk rendelkezései vonatkoznak és iszapnak felszíni vizekbe való elhelyezése esetén a tagállamok ellenőrzik, illetve elvégzik azokat a vizsgálatokat, amelyek alapján megállapítható, hogy a kibocsátás vagy iszapelhelyezés nem károsítja-e a környezetet.~~

~~(4) Az eljárásra jogosult hatóságok, illetve az erre felhatalmazott testületek által az 1., 2. és 3. bekezdés értelmében begyűjtött információkat a tagállamok megőrzik, és felkérésre annak kézhezvételétől számított hat hónapon belül a Bizottság rendelkezésére bocsátják.~~

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~(5) A Bizottság az (1), (2) és (3) bekezdésben említett ellenőrzésekre vonatkozóan iránymutatásokat fogalmazhat meg a 18. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban.~~

↓ új szöveg

(2) A tagállamok valamennyi 10 000 LE vagy annál nagyobb agglomeráció esetében biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelemmel kísérik a záporvíz túlfolyásból és a városi lefolyásból a víztestekbe kerülő szennyező anyagok koncentrációját és terhelését.

(3) Valamennyi 10 000 LE-nél nagyobb agglomeráció esetében a tagállamok a települési szennyvíztisztító telepek bemeneti és kimeneti nyílásainál figyelemmel kísérik a következő elemek települési szennyvízben mérhető koncentrációját és terhelését:

a) az alábbiakban felsorolt szennyező anyagok:

i. a 2000/60/EK irányelv VIII. és X. melléklete, a 2008/105/EK irányelv melléklete, a 2006/118/EK irányelv I. melléklete és a 2006/118/EK irányelv II. mellékletének B. része;

ii. a 2455/2001/EK európai parlamenti és a tanácsi határozat⁷⁷ melléklete;

iii. a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷⁸ II. melléklete;

iv. a 86/278/EGK irányelv I–II. melléklete.

b) az (EU) 2020/2184 irányelv III. mellékletének B. részében felsorolt paraméterek, amennyiben a települési szennyvizet az említett irányelv 8. cikkében említett vízgyűjtő területen bocsátják ki;

c) mikroműanyagok jelenléte.

A tagállamok valamennyi 10 000 LE-nél nagyobb agglomeráció esetében figyelemmel kísérik a mikroműanyagok iszapban való jelenlétét.

Az első és második albekezdésben említett ellenőrzést a következő gyakorisággal kell végezni:

a) a 100 000 LE vagy annál nagyobb agglomerációk esetében évente legalább két minta, amelyek között legfeljebb 6 hónap telhet el;

b) a 10 000 LE és 100 000 LE közötti agglomerációk esetében két évente legalább egy minta.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a települési szennyvízben és iszapban található mikroműanyagok mérésére szolgáló módszertan megállapítása révén a 28. cikkben említett eljárásnak megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítása érdekében.

↓ 91/271/EGK

~~16. cikk~~

~~A környezeti információkhoz való hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7-i 90/313/EGK tanácsi irányelv⁷⁹ rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az eljárásra jogosult hatóságok vagy testületek két évenként helyzetjelentést tegyenek közzé a települési szennyvíz és az iszap körzetükben történő ártalmatlanításáról. Ezeket a jelentéseket a tagállamok közzétételük után haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.~~

⁷⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2455/2001/EK határozata (2001. november 20.) a vízpolitika területén az elsőbbségi anyagok jegyzékének megállapításáról és a 2000/60/EK irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.).

⁷⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (EGT-vonatkozású szöveg) (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

⁷⁹ HL L 158., 1990.6.23., 56. o.

22. cikk

A végrehajtás ellenőrzésével kapcsolatos tájékoztatás

(1) A tagállamok az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (EEA) segítségével:

a) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely tartalmazza a 21. cikkel összhangban gyűjtött információkat, többek között a 21. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett paramétereiről, valamint az I. melléklet D. részében megállapított megfelelési/nem megfelelési kritériumok tekintetében végzett vizsgálatok eredményeiről, és ezt követően évente frissítik ezeket az adatokat;

b) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely feltünteti a 3. cikknek megfelelően összegyűjtött és kezelt települési szennyvíz százalékos arányát, majd ezt követően évente frissítik ezeket az adatokat;

c) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely információkat tartalmaz a 4. cikk (4) bekezdésének végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről és a 2 000 LE feletti agglomerációk azon települési szennyvízterhelésének százalékos arányáról, amelyet egyedi rendszerekben kezelnek, majd ezt követően évente frissítik ezeket az adatokat;

d) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely információkat tartalmaz az I. melléklet D. részének megfelelően begyűjtött és vett azon minták számáról, amelyek nem feleltek meg a paramétereknek;

e) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely információkat tartalmaz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásáról az egyes gázok szerinti bontásban, valamint minden egyes 10 000 LE-nél nagyobb települési szennyvíztisztító telep tekintetében a felhasznált és az előállított teljes energiáról és megújuló energiáról, továbbá a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott célértékek teljesítésének százalékos arányára vonatkozó számításokról, és ezt követően évente frissítik ezeket az adatokat;

f) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely információkat tartalmaz az V. melléklet 3. pontjával összhangban hozott intézkedésekről, és azt követően évente frissítik azt;

g) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely tartalmazza a 17. cikk (1) és (4) bekezdésében említett ellenőrzési eredményeket, és azt követően évente frissítik azt;

h) 2025. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely tartalmazza a 7. cikk (2) bekezdésével összhangban eutrofizációra érzékenyként azonosított területek jegyzékét, és ezt követően ötévente frissítik azt;

e) 2030. december 31-ig adatkészletet állítanak össze, amely tartalmazza azon területek jegyzékét, amelyeket a 8. cikk (2) bekezdésével összhangban olyan területként azonosítottak, ahol a mikroszennyező anyagok koncentrációja vagy felhalmozódása kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre, és ezt követően ötévente frissítik ezeket az adatokat;

j) 2029. január 12-ig adatkészletet állítanak össze, amely információkat tartalmaz a 19. cikkel összhangban megfelelő higiénias létesítményekhez való hozzáférés javítása

érdekében hozott intézkedésekről, ezen belül információkat arról, hogy a lakosság hány százaléka fér hozzá megfelelő higiénias létesítményekhez, és ezt követően hatévente frissítik ezeket az adatokat.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottság és az EEA állandó hozzáféréssel rendelkezzen az (1) bekezdésben említett adatkészletekhez.

(3) A tagállamok által a 166/2006/EK rendelet 5. cikkének megfelelően bejelentett információkat figyelembe kell venni az e cikkben előírt jelentéstétel során.

Az (1) bekezdésben említett információk tekintetében az EEA a 2006/166/EK rendelet alapján létrehozott Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartáson keresztül hozzáférést biztosít a nyilvánosság számára a vonatkozó adatokhoz.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdéssel összhangban szolgáltatandó információk formátumának meghatározásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

23.47. cikk

☒ Nemzeti végrehajtási program ☒

(1) A tagállamok ⇒ [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépését követő huszonharmadik hónap utolsó napja]-ig ⇐ ~~1993. december 31-ig~~ programot dolgoznak ki ezen irányelv végrehajtására.

↓ új szöveg

A programok a következőket foglalják magukban:

a) a 3–8. cikk végrehajtási szintjének értékelése;

b) az ezen irányelv végrehajtásához szükséges beruházások azonosítása és tervezése minden agglomeráció tekintetében, beleértve az indikatív pénzügyi becslést és a beruházásoknak az agglomeráció mérete és a kezeletlen települési szennyvíz környezeti hatása alapján történő rangsorolását;

c) a meglévő települési szennyvíz-infrastruktúrák – köztük a gyűjtőrendszerek – megújításához szükséges beruházások becslése azok kora és értékcsökkenési rátája alapján;

d) a lehetséges állami finanszírozási források azonosítása, vagy legalább jelzése, amennyiben ez a használati díjak kiegészítéséhez szükséges.

↓ 2013/64/EU, 1. cikk, 5. a) pont
(kiigazított szöveg)

~~Az első albekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország 2014. június 30-ig programot dolgoz ki ezen irányelv végrehajtására.~~

↓ 91/271/EGK (kiigazított szöveg)

~~(2) A tagállamok 1994. június 30-ig tájékoztatják a Bizottságot e programok tartalmáról.~~

↓ 2013/64/EU, 1. cikk, 5. b) pont (kiigazított szöveg)

~~Az első albekezdéstől eltérve, Mayotte tekintetében Franciaország 2014. december 31-ig tájékoztatja a Bizottságot e program tartalmáról.~~

↕ új szöveg

(2) A tagállamok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépését követő harmincötödik hónap utolsó napja]-ig benyújtják a Bizottságnak nemzeti végrehajtási programjaikat, kivéve, ha a 21. cikkben említett ellenőrzési eredmények alapján bizonyítják, hogy megfelelnek a 3–8. cikknek.

↓ 91/271/EGK

~~(3) Szükség esetén a tagállamok minden második év június 30-ig megküldik a Bizottságnak a 2. bekezdésben említett információ módosításait.~~

↕ új szöveg

(3) A tagállamok legalább ötévente aktualizálják nemzeti végrehajtási programjaikat. A jelentéseket december 31-ig benyújtják a Bizottságnak, kivéve, ha bizonyítani tudják, hogy megfelelnek a 3–8. cikknek.

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~(4) A Bizottság a 18. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban meghatározza a nemzeti programokra vonatkozó jelentések módszerét és formáját. A módszerek és formai előírások minden módosítását ennek az eljárásnak megfelelően kell elfogadni.~~

↕ új szöveg

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a nemzeti végrehajtási programok benyújtásának módszereit és formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

↓ 91/271/EGK

~~(5) A Bizottság kétévenként áttekinti és értékeli a 2. és 3. bekezdés értelmében kapott információkat, és erről jelentést tesz közzé.~~

24. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a települési szennyvíz összegyűjtésére és kezelésére vonatkozóan minden agglomerációban megfelelő és naprakész információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére online, felhasználóbarát és az igényekre szabott módon. Az információk között szerepelniük kell legalább a VI. mellékletben felsorolt adatoknak.

Az (1) bekezdésben említett információkat indokolt kérésre más módon is meg kell adni.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a gyűjtőrendszerekhez csatlakozó valamennyi személy rendszeresen, de legalább évente egyszer a lehető legmegfelelőbb formában – többek között a számláján vagy intelligens alkalmazásokon keresztül – kérés nélkül megkapja a következő információkat:

a) a települési szennyvíz összegyűjtése és kezelése tekintetében a 3., 4., 6., 7. és 8. cikknek való megfelelésre vonatkozó információk, beleértve a befogadó vizekbe ténylegesen kibocsátott szennyező anyagok összehasonlítását az I. melléklet 1., 2. és 3. táblázatában meghatározott határértékekkel;

b) az adott háztartásban keletkezett, összegyűjtött és kezelt települési szennyvíz éves vagy számlázási időszakonként meghatározott mennyisége vagy becsült mennyisége köbméterben, az éves tendenciákkal, valamint az adott háztartásra vonatkozóan a települési szennyvíz összegyűjtésének és kezelésének ára (literenkénti és köbméterenkénti költség);

c) az adott háztartásban keletkezett, összegyűjtött és kezelt települési szennyvíz éves mennyiségének összehasonlítása az érintett agglomeráció háztartásainak átlagos szennyvíz-mennyiségével;

d) az (1) bekezdésben említett online tartalomra mutató link.

(3) A Bizottság a 27. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el a (2) bekezdés és a VI. melléklet módosítása céljából, hogy aktualizálja a nyilvánosság számára online közzéteendő és a gyűjtőrendszerekhez csatlakozó személyek rendelkezésére bocsátandó információkat, hogy e követelményeket hozzáigazítsa a műszaki fejlődéshez és a területen rendelkezésre álló adatokhoz.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el az (1) és (2) bekezdéssel összhangban szolgáltatandó információk formátumának és bemutatási módjainak meghatározásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 28. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintett nyilvánosság körébe tartozó személyek felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérhessék az ezen irányelv 6., 7. és 8. cikke szerinti határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségével kapcsolatos kifogás esetén bíróság vagy jogszabályban létrehozott, más független és pártatlan testület előtt, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) kellő mértékben érdekelték;

b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

A felülvizsgálati eljárásnak tisztességesnek, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága, továbbá megfelelő és hatékony jogorvoslati mechanizmusokat kell biztosítani, ideértve adott esetben a jogsértés megszüntetésére irányuló jogorvoslatot is.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy az (1) bekezdésben említett határozatok, jogi aktusok vagy mulasztások mely szakaszban támadhatók meg.

26. cikk

Kártérítés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti intézkedések megsértése következtében károsodott az emberi egészség, az érintett személyek jogosultak legyenek arra, hogy az adott kár tekintetében kártérítést igényelhessenek és kaphassanak a jogsértésért felelős megfelelő természetes vagy jogi személyektől, illetve – adott esetben – illetékes hatóságoktól.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az emberi egészség vagy a környezet védelmét előmozdító és a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezetek – mint az érintett nyilvánosság része – képviselhessék az érintett személyeket, és kollektív kártérítési keresetet indíthassanak. A tagállamok biztosítják, hogy a kárt okozó jogsértés miatti ugyanazon kárigényt az érintett személyek és az e bekezdésben említett nem kormányzati szervezetek ne nyújthassák be kétszer.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a kártérítési igényekre vonatkozó nemzeti szabályokat és eljárásokat úgy alakítsák ki és alkalmazzák, hogy azok ne tegyék lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az (1) bekezdés szerinti jogsértés által okozott kár megtérítéséhez való jog gyakorlását.

(4) Az (1) bekezdés szerinti kártérítési kereset esetén, amelyet olyan bizonyítékokkal támasztanak alá, amelyek alapján feltételezhető, hogy ok-okozati összefüggés áll fenn a kár és a jogsértés között, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jogsértésért felelős személy feladata legyen bizonyítani, hogy a kárt nem a jogsértés okozta, illetve a jogsértés nem járult hozzá a kárhoz.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett kártérítési kereset indítására vonatkozó elévülési idő legalább öt év legyen. Ezen időtartam csak akkor kezdődhet meg, miután a jogsértés megszűnt, és a kártérítést igénylő személy megtudja, hogy az (1) bekezdés szerinti jogsértés következtében kárt szenvedett.

27. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésének napja]-tól/-től számított öt évre szóló felhatalmazást kap a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (5) bekezdésében, a 14. cikk (3) bekezdésében, a 20. cikk (2) bekezdésében és a 24. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról.

A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (3) bekezdésében, a 6. cikk (3) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (5) bekezdésében, a 14. cikk (3) bekezdésében, a 20. cikk (2) bekezdésében és a 24. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 4. cikk (3) bekezdésének, a 6. cikk (3) bekezdésének, a 7. cikk (4) bekezdésének, a 8. cikk (5) bekezdésének, a 14. cikk (3) bekezdésének, a 20. cikk (2) bekezdésének, valamint a 24. cikk (3) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

↓ 1882/2003/EK, 3. cikk és III. melléklet, 21. pont (kiigazított szöveg)

28.48. cikk

⊗ Bizottság ⊗

(1) A Bizottságot ~~egy~~ ⊗ a ⊗ ⊗ települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelvnek a tudományos és technikai fejlődéshez történő hozzáigazításával és végrehajtásával foglalkozó ⊗ bizottság segíti.

↓ 1137/2008/EK, 1. cikk és melléklet, 4.2. pont

~~(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.~~

~~Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.~~

~~(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1) (4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.~~

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

29. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. A szankciók adott esetben magukban foglalják a jogsértést elkövető jogi személy árbevételével vagy természetes személy fizetésével arányos pénzügyi szankciókat, figyelembe véve a kis- és középvállalkozások sajátosságait.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk alapján megállapított szankciók adott esetben kellően figyelembe vegyék a következőket:

a) a jogsértés jellege, súlyossága és mértéke;

b) a jogsértés szándékos vagy gondatlan jellege;

c) a jogsértés által érintett lakosság vagy környezet, szem előtt tartva a jogsértés által az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmére irányuló célkitűzésre gyakorolt hatás.

(3) A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett szabályokról és intézkedésekről, és az azokat érintő minden későbbi módosításról.

30. cikk

Értékelés

(1) A Bizottság 2030. december 31-ig és 2040. december 31-ig elvégzi ezen irányelv értékelését, különösen a következő elemek alapján:

a) az ezen irányelv végrehajtása során szerzett tapasztalatok;

b) a 22. cikk (1) bekezdésében említett adatkészletek;

c) releváns tudományos, analitikai és járványügyi adatok, beleértve az Unió által finanszírozott kutatási projektek eredményeit is;

d) a WHO ajánlásai, amennyiben rendelkezésre állnak;

e) elemzés arról, hogy ki kell-e igazítani a kiterjesztett gyártói felelősség hatálya alá tartozó termékek listáját a forgalomba hozott termékek körének alakulása, a mikroszennyező anyagok szennyvízben való jelenlétével, valamint a közegészségre és a környezetre gyakorolt hatásukkal kapcsolatos ismeretek bővülése, valamint a települési szennyvíztisztító telepek bemeneti és kimeneti mikroszennyező anyagaina vonatkozó új nyomonkövetési kötelezettségekből származó adatok fényében.

A Bizottság az első albekezdésben említett értékelés fő következtetéseiről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdés második albekezdésében említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat.

31. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról, és ehhez – amennyiben szükségesnek tartja – megfelelő jogalkotási javaslatokat fűz.

32. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) Az ezen irányelv VII. mellékletének A. részében felsorolt jogi aktusokkal módosított 91/271/EK irányelv [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépését követő huszonnegyedik hónap első napja]-tól/-től hatályát veszti, az ezen irányelv VII. mellékletének B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

↓ új szöveg

(2) A 3. cikk (1) bekezdését és a 6. cikk (1) bekezdését Mayotte tekintetében 2027. december 31-től kell alkalmazni.

(3) A legalább 100 000 LE terhelést kezelő települési szennyvíztisztító telepek által kezelt azon települési szennyvízkibocsátásokra, amelyeknek 2030. december 31-ig nem kell megfelelniük a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a 91/271/EK tanácsi irányelv 5. cikkét 2035. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell.

A 10 000 LE és 100 000 LE közötti agglomerációkból származó azon települési szennyvízkibocsátásokra, amelyeknek 2035. december 31-ig nem kell megfelelniük a 7. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a 91/271/EK tanácsi irányelv 5. cikkét 2040. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell.

(4) A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni, és a [VIII.] mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)
⇒ új szöveg

3349. cikk

☒ Átültetés a nemzeti jogba ☒

(1) A tagállamok ~~legkésőbb 1993. június 30-ig~~ hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ~~ennek az irányelvnek~~ ⇒ a [...] cikknek és a [...] mellékletnek [a hatályon kívül helyezett irányelvekhez képest érdemben módosult cikkek és mellékletek] [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépését követő huszonharmadik hónap utolsó napja]-ig ⇐ megfeleljenek. ~~Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot~~ ☒ E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal. ☒

~~(2)~~ Amikor a tagállamok elfogadják ~~az 1. bekezdésben említett~~ ☒ ezeket az ☒ intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. ☒ A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. ☒ A hivatkozás ☒ és a megfogalmazás ☒ módját a tagállamok határozzák meg.

~~(2)(3)~~ A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb ~~rendelkezéseinek szövegét/rendelkezéseit~~, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

34. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A [...] cikket és a [...] mellékletet [hivatkozás a hatályon kívül helyezett irányelvhez képest **változatlan** cikkekre és mellékletekre] [...] [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépését követő huszonnegyedik hónap első napja]-tól/-től kell alkalmazni.

↓ 91/271/EGK (kiigazított
szöveg)

3520. cikk

☒ Címzettek ☒

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*